

CONTROLLER OF STORES
10 JUN 1971
MADRAS

நமது நிலை

திமுக முதல்வர்
கலைஞர்

மு.கருணாநிதி

நமது நிலை

1971 பொதுத் தேர்தலில் மக்கள் அளித்த தீர்ப்பினை ஏற்றுத் தமிழகத்தில் புதிய அமைச்சரவை அமைந்த பின்பு, சட்டமன்றப் பேரவை, மேலவை இரண்டும் கூடின. சட்டமன்றக் கூட்டு அவையில் மாநில ஆளுநர் சர்தார் உஜ்ஜல்சிங் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீதும், பின்னர் 1971—72-க்கான இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கை மீதும் இரு அவைகளிலும் விவாதம் நடைபெற்றது. மாநிலத்தின் பல்வேறு துறை இயல்களையும் நாட்டின் பிரச்சினைகளையும் ஊடுருவிப் பார்க்கும் முறையில் உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களுக்கும் கிளப்பிய ஐயங்களுக்கும் முதல்வர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்கள் துல்லியமான, விளக்கமான விடை அளித்தார்கள்.

நாட்டை இன்று எதிர்நோக்கியுள்ள ஒவ்வொரு பிரச்சினையிலும் மாநிலத்தின் நிலையை, அரசின் நிலையைக் கோடிட்டுக் காட்டி விளக்கம் தருவதாக இருக்கிறது முதல்வர் அவர்களின் உரை. அவருடைய பதில் 'நமது நிலை' என்ற தலைப்பில் இந்த வெளியீட்டில் தொகுத்துத் தரப்படுகின்றது. மாநிலத்தின் நிலையை, நமது பிரச்சினைகளை உணர்ந்துகொள்ள இந்த விளக்கம், மக்களுக்குப் பெரிதும் பயன்படும் என்று நம்புகிறோம்.

சென்னை
22—5—1971.

செய்தி-விளம்பரத் துறை,
தமிழ்நாடு அரசு.

COMMERCIAL PUBLIC LIBRARY
10 JUN 1971
MADRAS

நமது நிலை

தமிழ்நாடு சட்ட மன்றப் பேரவை-மேலவை உறுப்பினர்களடங்கிய கூட்டவையில் 24—3—1971 அன்று ஆளுநர் சர்தார் உஜ்ஜல்சிங் அவர்கள் நிகழ்த்திய பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீதான விவாதத்திற்குத் தமிழக முதல்வர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்கள், இரு அவைகளிலும் விடையளித்தார்கள். அவருடைய உரை வருமாறு:—

கவர்னர் பெருமானுடைய உரையின்மீது இந்த மாமன்றத்தில் உறுப்பினர் திரு. வேழவேந்தன் கொண்டுவந்த நன்றி அறிவிப்புத் தீர்மானத்தையொட்டி எல்லாக் கட்சிகளின் தலைவர்களும், கட்சிகளினுடைய உறுப்பினர்களும் கலந்து கொண்டு தங்களுடைய நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள்.

இறுதியாகப் பேசிய நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் உட்பட மொத்தம் 67 பேர் இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு உரை நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் 183 பேர் இங்கே இருந்தாலும் கழகத்தின் சார்பிலே உரையாற்றியவர்கள் 33 பேர். எதிர்க்கட்சியிலே மொத்தம் 52 பேர் இருந்தாலும் 34 பேர் உரையாற்றுவதற்கான வாய்ப்பினை இங்கே பெற்றிருக்கிறார்கள்.

இது ஒன்றே ஆளுங்கட்சி, எதிர்த்தரப்பிலே உள்ளவர்களை நல்ல வகையிலே மதிக்கிறது என்பதற்குச் சரியான சான்றாகும்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் குறிப்பிட்ட, தேர்தலைப் பற்றி உறுப்பினர்கள் உரையாற்றும்போது காரசாரமாக விவாதம் நடைபெற்றது.

தீமையை எதிர்ப்பதில் ஒற்றுமை

ஆனால், ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய தொகுதியில் நடைபெற்ற அசம்பாவிதங்களை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டு இனிமேல் இதுபோன்ற அசம்பாவிதங்கள் நடக்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறியதில் இருந்தே, இந்த வன்முறை வெறியாட்டங்களைத் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் யாரும் விரும்பவில்லை என்பது வெகு தெளிவாகத் தெரிகிறது.

முஸ்லீம் லீக் கட்சித் தலைவர் திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்கள் பேசும்போது, '' நடந்தவைகளை மறந்துவிட்டு ஜனநாயகத் தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொண்டு நாட்டின் எதிர் காலத்தை ஒளிமயமாக்குவதற்கு நாம் அனைவரும் சேர்ந்து பாடுபடுவோம்'' என்று அழகாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப் பாடுபட வேண்டும் என்று எண்ணுகிற நேரத்தில் நடந்து முடிந்த தேர்தல் ஏதோ மோசடியானது, தவருக நடந்துவிட்டது—என்ற பிரச்சாரம் இங்கே அவையில் செய்யப்பட்டாலும் சரி, அல்லது வெளியிலே செய்யப் பட்டாலும் சரி, அது நல்லதல்ல, பொருத்தமுடையது மல்ல.

தேர்தல் முடிவு வெளியானதும் சுதந்திராக் கட்சியின் ஒரு பெருந்தலைவரான மசானி அவர்கள் தெரிவித்த கருத்து வெளியாகி இருக்கிறது.

ஜனநாயக மரபு

நாடாளுமன்றத்திற்கும், அவர்களது கட்சிக்கும் வாக் காளர்கள் நம்பிக்கையோடு அளித்த வாக்குகளை, ஜனநாயக வாதி என்ற ரீதியில் மக்கள் அளித்த தீர்ப்பாகத் தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதாகச் சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் திரு மசானி கூறிய கருத்துக்கள் பத்திரிகைகளில் வெளியாகி இருந்தன.

அதுதான் ஜனநாயகத்திலே போற்றிப் பாராட்டவேண் டிய நல்ல மரபாகும்.

அடுத்தபடியாக மையிலே ஏதோ ரசாயனக் கலவை, ஏதோ மாயங்கள் நடந்தன, இந்திரஜாலங்கள் நடந்து விட்டன—என்று உறுப்பினர் பொன்னப்ப நாடார் பேசும் போது சொன்னார்கள்.

இந்திரஜாலங்கள் என்று அவர் குறிப்பிடுவதை நான் புரிந்து கொள்கிறேன். 'மையிலே தவறு இருக்கிறது' அதை வைத்தால் உடனே காய்ந்து விடுகிறது 'வேறு மாதிரி மாறி விடுகிறது' என்றெல்லாம் இன்றைக்கும் பேசப்படுகிறது ; எழுதப்படுகிறது.

டாட்டாவின் மறுப்பு

வாக்குச் சீட்டில் மோசடி நடந்ததா என்று ஒரு கேள்வி எழுப்பப்பட்ட நேரத்தில் ஜனநாயகக் கூட்டணியில் உள்ள சில கட்சிகளின் ஆதரவோடு சுயேச்சையாகப் போட்டியிட்ட டாட்டா அவர்கள் அந்தப் புகாரை மறுத்து ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டார்கள்.

தமது தோல்வியை எதிர்த்து, தான் வழக்குத் தொடரப் போவதாக வந்துள்ள செய்தியை மறுத்து நாவல் டாட்டா அறிக்கை ஒன்று விட்டுள்ளார்.

அந்த அறிக்கையில் அவர் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்களாவன ''நான் தேர்தல் முடிவை எதிர்த்து மனு எதையும் தாக்கல் செய்ய விரும்பவில்லை. அவ்வாறு ஒரு போதும் யோசித்ததும் இல்லை. நான் வழக்காடப்போவதாக வந்துள்ள செய்தி குறும்புத்தனமானது. வாக்குச் சீட்டுகளில் ரசாயனமை பயன்படுத்தப் பட்டது எனும் புகார்கள் நெருங்கிய தொடர்பில்லாதவை ; கற்பனையானவை. மர்ம ரசாயனமை பயன்படுத்தப்பட்டது, விசேஷ வாக்குச் சீட்டுகளிருந்தன என்ற புகார்களெல்லாம் உண்மையாயிருக்கும் பட்சத்தில் நான் சுமார் 20,000 வாக்குகளைத் தான் பெற்றிருப்பேன். நீரிலிருந்து வெளியே தூக்கிப்போட்ட மீன் போலாகி விட்டேன். மீண்டும் தண்ணீருக்கே போக விரும்புகிறேன்.''

மக்களின் தீர்ப்பை எவ்வளவு மிகுந்த பெருந்தன்மையோடு அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டார்கள் என்பதற்காகத் தான் நான் இவைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்.

தெளிவான தீர்ப்பு

அதே போல் மாநிலங்களவை உறுப்பினர் திரு ஆர். டி. பார்த்தசாரதி அவர்கள் '' சமீபத்தில் நடந்து முடிந்த தேர்தலில் இந்திரா காங்கிரசுக்கு மக்கள் பெருவாரியான ஆதரவு தந்ததால் அதன் முற்போக்குக் கொள்கையில் மக்கள் தங்கள் நம்பிக்கையைத் தெரிவித்தனர் என்பது நிரூபணமாகிவிட்டது. இந்திரா காந்தியின் தலைமைக்கு மக்கள் பெருவாரியான ஆதரவு அளித்தனர். ஜனநாயகவாதி என்ற முறையில் மக்கள் தீர்ப்பை நான் ஏற்கிறேன் '' என்று கூறியுள்ளார். அந்தக் காங்கிரசிலிருந்து கூட அவர் வெளியேறியிருக்கிறார். அவரோடு வேறு சிலரும் சென்றிருக்கிறார்கள்.

PUBLIC LIBRARY

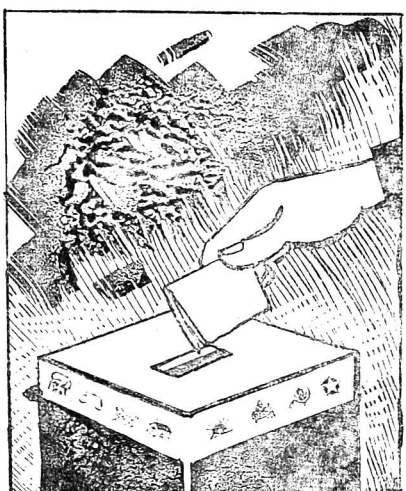
இப்படி, தேர்தல் முடிவை அவர்கள் மிகுந்த பெருந்தன்மையோடு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

குறை வேறு ; குற்றம் வேறு.

தேர்தலில் இன்னும் நவீனமான முறைகள் எல்லாம் பயன்படுத்தப்படவேண்டும் என்று இங்கு பலர் பேசியிருக்கிறார்கள், அதில் எனக்கு மாறுபட்ட கருத்து இல்லை. மேலும் நவீனமான முறைகள் தேவை தான்.

ஆனல், தேர்தலில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றும் என்று சில குறைகள் இருக்கலாமே தவிர, குற்றங்கள் இருப்பதாக நாம் கூறுவது நல்லதல்ல. குறைகளுக்கும் குற்றங்களுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டை நாம் ஆழ்ந்து கவனிக்கவேண்டும்.

குறைகள் என்றல், ஆங்காங்கே சென்று உடனடியாகக் களையப்படவேண்டியவை. தெரிந்து மீறி செய்யப்படுகின்ற காரியங்கள் குற்றங்களாகும். அப்படி எந்தக் குற்றமும் இந்தத் தேர்தலில் நடைபெறவில்லை.

நம்முடைய பெருமதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் பேசும்போது, இந்தத் தேர்தலில் ஜாதி உணர்வுகள் தலைகாட்டின; கடவுளர் இழுக்கப்பட்டார்கள்; ஆஸ்திக நாஸ்திக வாதங்கள் தேவையில்லாமல் தேர்தலில் பயன்படுத்தப்பட்டன என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னர்கள்.

ஆமாம் ! இந்தத் தேர்தலில் என்றைக்கும் இல்லாத அளவிற்கு வகுப்புணர்ச்சிகள் தூண்டப்பட்ட காட்சியைப் பார்த்தோம். ஆனல் அந்த வகுப்புவாத சக்திகள் பெரும் பான்மையான அளவில் வெற்றியைப் பெறவில்லை என்பதையும் நாம் கண்டோம்.

சேலம் நகரில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு இணைத்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியோடு இணைத்து—ஆகவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வாக்களிக்கக்கூடாது என்றெல்லாம் சேலம் நிகழ்ச்சியோடு தேர்தலுக்கு முடி போட்டார்கள்.

சேலம் நிகழ்ச்சி; ஒரு விளக்கம்!

இன்றும் சொல்கிறேன். சேலம் நிகழ்ச்சியை யாரும் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. சேலத்தில் நடைபெற்ற சம்பவங்களை யாரும் ஏற்றுக் கொள்ள இயலாது.

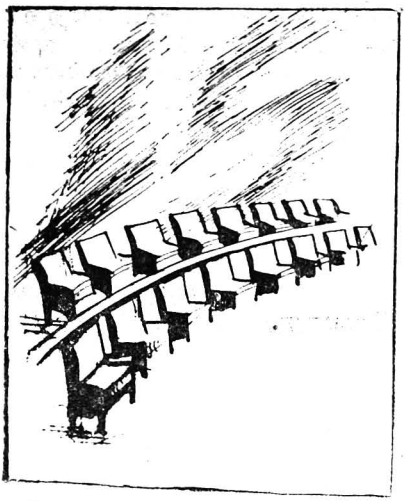
நான் சேலம் சம்பவம் நடைபெற்ற இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கெல்லாம் மதுரை சென்றிருந்த போது நிருபர்கள் என்னைச் சந்தித்துக் கேட்ட நேரத்தில் 'சேலம் நிகழ்ச்சிகளை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, காவல் துறையினர் அதைப் பற்றி நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்கள்' என்றுதான் கூறினேனே அல்லாமல், அவர்களிடம் விளக்கம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறினேனே தவிர, சேலம் நிகழ்ச்சியில் என்ன தவறு என்று நான் கேட்கவில்லை.

ஆனால், சேலம் நிகழ்ச்சி நடந்து முடிந்து விட்ட பிறகும் சேலம் நிகழ்ச்சியில் என்னென்ன நடந்ததோ' அவற்றை எல்லாம் பெரிய பெரிய சுவரொட்டிகள் போட்டு ஊர் எல்லாம் ஒட்ட வேண்டியது அவசியம் தானு? எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். உள்ளபடியே கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் என்றால் அப்படிச் செய்வார்களா ?

என்ன போட்டிருந்தார்கள் சுவரொட்டிகளில் ? ராமன் படத்தையும், முருகன் படத்தையும் போட்டு, பெரியார் அதைச் செருப்பால் தாக்குவது போலவும் போட்டு, அதை நான் பார்த்துக் கொண்டு சிரித்துக் கொண்டிருப்பதைப் போலவும் போட்டிருந்தார்கள். அந்தச் சுவரொட்டிகளை ஊரெல்லாம் ஒட்டினார்கள்.

உள்ளபடியே, அது அனுமதிக்கக் கூடிய காரியமா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சேலம் நிகழ்ச்சி தவறு என்றால், ஊரெல்லாம் அந்தச் சுவரொட்டிகளை ஒட்டி, தவறு இப்படித்தான் நடந்தது என்று சொல்ல வேண்டுமா ?

தவறைச் செய்து காட்டுவது முறையா ?

ஒருவரின் தகப்பனரை ஒருவன் சண்டையில் அடித்து விடுகிறான். அப்படி அடிபட்ட நேரத்தில் அதைப் புகைப்படமும் எடுத்து விடுகிறான் ஒருவன். அடித்தவன் மீது அடிபட்டவனின் மகன், வழக்குப் போடச் செல்வான். இல்லை, வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்று விவகாரத்தை அவ்வளவு பெரிதாக்காமல் சும்மா இருந்து விடுவான்.

இந்த இரண்டையும் விட்டு விட்டு, அடித்தவன் தீயவன் என்பதை உலகத்திற்குச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக, எடுக்கப்பட்ட அந்தப் புகைப்படத்தைப் பெரிதாக்கி அதைப் பிளாக் செய்து, அழகான வண்ணத்தில் சுவரொட்டிகள் அடித்து, அதை ஊரெல்லாம் ஒட்டினால் என்ன நடக்கும் ? அந்தத் தந்தை மகனைக் கூப்பிட்டு, '' அடப் பாவி ! அவன் ஒரு இடத்தில் தான் என்னை அடித்தான், நீ ஊரெல்லாம் என்னை அடிக்கச் செய்திருக்கிறாயே'' என்று கூறி அவர் வருத்தப்பட மாட்டாரா ?

மகேசனும் சேர்ந்து அளித்த தீர்ப்பு

எங்கள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லுவதுண்டு, '' மக்கள் தீர்ப்பே மகேசன் தீர்ப்பு '' என்று. மகேசனும் சேர்ந்து அளித்த தீர்ப்புதான் இந்தத் தீர்ப்பு என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது.

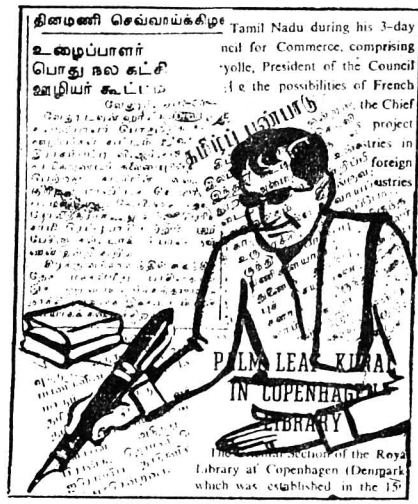
திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இந்த ஆட்சியிலே பத்திரிகை சுதந்திரம் எல்லாம் பறிக்கப்பட்டு விட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

ஒரு பத்திரிகையிலே சில வெறுக்கத்தக்க, வேண்டத்தகாத படங்கள், வெளிவரத்தகாத படங்கள், வெளியிடப்பட்டன என்ற காரணத்தால் சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. அந்த நடவடிக்கைகளின் உட்பொருளுக்கு நான் செல்ல விரும்பவில்லை.

இந்த ஆட்சி 4 ஆண்டுக் காலத்தில் எத்தனை பத்திரிகைகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தது? எத்தனை பத்திரிகைகள் மீது ஜாமீன் தொகை கேட்டது? எத்தனை நாடகத்திற்குத் தடை போட்டது? எத்தனை நூலுக்குத் தடை போட்டது?

பத்திரிகை சுதந்திரம் : அன்றும் இன்றும்.

இருபது ஆண்டு காலக் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் எத்தனை பத்திரிகைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது தெரியுமா? 1965-ம் ஆண்டு இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட காலத்தில் 'மித்திரன்' பத்திரிகை மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லையா? அதனுடைய ஆசிரியர் கைது செய்யப்படவில்லையா? 'மாலை மணி' பத்திரிக்கை மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லையா? அதனுடைய அலுவலகத்தில் புகுந்து ஆசிரியர் கைது செய்யப்படவில்லையா?

'விடுதலை', 'திராவிட நாடு' போன்ற பத்திரிகைகளிடத்தில் ஜாமீன் தொகை கேட்கப்படவில்லையா? 'இரணியன்' நாடகம் தடை செய்யப்படவில்லையா? 'தூக்குமேடை' 'உதய சூரியன்' நாடகங்கள் தடை செய்யப்படவில்லையா? 'போர்வாள்' நாடகம் தடை செய்யப்படவில்லையா?

நூல்களைப் பொறுத்த வரையில், 'பெரியார் பொன்மொழி', 'இலட்சிய வரலாறு' 'இராவண காவியம்' போன்ற பல நூல்கள் தடுக்கப்படவில்லையா?

அரசாங்கச் சார்பில் தடை உத்திரவு போடப்பட்டது, பத்திரிக்கைச் சுதந்திரம் பறி போயிற்று என்று எப்படிச் சொல்லுகிறார்களென்றால் எங்கள் அமைச்சரவையில் இருக்கும் யாரைப் பற்றியாவது ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் எவரைப் பற்றியாவது தனிப்பட்ட முறையில் மக்கள் தவறுகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று கெட்ட நோக்கத்தோடு எழுதப்படுகிற நேரத்தில் விஷயங்களை, நாங்கள் நீதி மன்றத்துக்கு எடுத்துச் செல்லாமல் வேறு எங்கே செல்வது?

கருணாநிதி தன்னுடைய கட்சிப் பணத்தை, தேர்தல் நிதியைக்கொண்டு சினிமா எடுத்து விட்டான் என்று பத்திரிகையில் செய்தி போட்டார்கள். நானும் ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் இல்லை, இல்லை என்று சொன்னேன். அவர்கள், ஆமாம், ஆமாம் என்று சொல்லிக் கொண்டே இருந்தார்கள். நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றுல்தான் அதற்குச் சரியான தீர்வு காண முடியும் என்று நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றோம்.

நீதி மன்றத்திற்குச் செல்கிறவர்கள், நீதி மன்றம் தரும் தீர்ப்பை ஏற்கத் தயார் என்று சொல்லும் நேரத்தில், எழுதியவர்கள் அந்தத் தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

நாடகத் தடைகுறித்துக் கூறியது யார் ?

எங்கள் மீது சில பத்திரிகைகளால் சுமத்தப்பட்ட அபாண்டங்களை மறுத்து, உண்மையை நிரூபிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதே தவிர, எந்தப் பத்திரிகையும் தடை செய்யப்படவில்லை. எந்த நாடகமும் தடை செய்யப்படவில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட நாடகத்தைத் தடை செய்ய வேண்டுமென்று, காங்கிரஸ் ஒன்றுக இருந்த காலத்தில், காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பேசிய நேரத்தில் கூட நான் எழுந்து, ''எழுத்து உரிமையைப் பறிப்பது நல்லதல்ல. எங்களைப் பொறுத்த வரையில் மக்கள் ஆதரித்தால் ஆதரிக்கட்டும். இல்லாவிட்டால், ஆதரிக்காது செல்லட்டும்''! என்று சொன்னேனே தவிர, '' ஆமாம், நாடகம் தடை செய்யப்பட வேண்டும்'' என்று சொல்லவில்லை. இதை நாடு நன்றாக அறியும். அது பத்திரிகையிலும் வந்து இருக்கிறது.

அரசியலும் கொலைகளும்.

தேர்தல் நேரத்தில் நடந்துவிட்ட கொலைகள் 17 என்று திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 17 கொலைகள் நடந்து இருக்கின்றன என்று சொன்னால் அவை தேர்தல் காலத்திற்கு முன்னும் பின்னும் நடைபெற்றவை. நடைபெற்ற கொலைகள் எல்லாம் தேர்தலுக்குத் தொடர்புடைய கொலைகள் என்று சொல்ல முடியாது. அப்படிச் சொல்வது தவறாகும்.

17 கொலைகளில், ஒன்பது, பத்து கொலைகள் அரசியல் தொடர்புடையதாக உள்ளன. மற்றவை தனிப்பட்ட தகராறுகள் அவர்களுக்குள்ளே இருந்ததால் ஏற்பட்டவை என்று தான் நமக்குச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

அந்த வழக்குகள் அனைத்தும் நீதி மன்றத்தில் இருக்கிற காரணத்தால், நான் அவற்றின் மீது அதிகம் ஆராயப் புக வில்லை. என்றாலும் கொலைகள் விழக்கூடாது. வன்முறைச் சம்பவங்கள் ஏற்படக்கூடாது என்று நாம் இந்த மன்றத் தில் ஒவ்வொரு நாளும் பேசிக்கொண்டே இருக்கிற காலத்தில் தான், இரண்டு நாளைக்கு முன்பு கூட, பரங்கிமலைத் தொகுதி யில், எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் வெற்றி பெற்று வந்த தொகுதி யில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த முருகேசன் குத்திக் கொலை செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்.

ஆகவே, கொலைகள் எந்த அரசியல் காரணத்திற்காக நடைபெற்றாலும், எந்த அரசியல் கட்சிக்காரர்களால் நடத் தப்பட்டாலும், அவை தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டும். எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இதைச் செய்தாலும் மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கது தான்.

பலரும் இங்கே அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள், சர்வ கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்து அறிக்கை விட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் அதற்கு மறுப்புக் கூறவில்லை. நாம் அறிக்கை விடுகின்ற அதே நேரத்தில், நமக்கு அடுத்து இருக்கிற ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலுள்ள தலைவர்களும், கிளை அமைப்புக்களும் அந்த முறையைக் கடைப்பிடித்தாக வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் இதுவரை கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வரும் பண்பாடும், நாகரீகமும் காப்பற்றப்பட வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது கொள்கை

கவர்னர் உரையில் எந்தத் திட்டங்களும் இல்லை, எந்தக்கொள்கையும் இல்லை என்று குறைசொல்லப் பட்டது. ஆனால், கவர்னர் உரை மீது நடைபெற்ற இந்த விவாதத்திலும், இடைக்கால நிதி நிலை அறிக்கை மீது விவாதம் நடைபெற்ற நேரத்திலும் ஆளும் கட்சியின் சார்பில் நாம் பல்வேறு வகையான முற்போக்குக் கொள்கை களை எல்லாம் நிறைவேற்றக் காத்துக் கொண்டு இருக் கிறோம் என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறோம்.

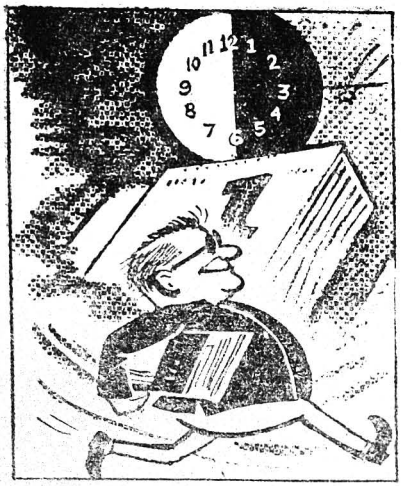
முற்போக்குத் திட்டங்களையெல்லாம் இந்த அரசு நிறை வேற்றித் தரவேண்டுமென்று கோரிக்கை வருகின்ற நேரத் தில், அதுவும் குறிப்பாக நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் கோரிக்கை விடுகிற நேரத்தில் நாம் மெத்த மகிழ்ச்சியோடு அதனை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம்.

முற்போக்குத் திட்டம் யார் சொன்னாலும் அதை நிறை வேற்றித்தர நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். அவற்றின் மூலம் எங்களுக்கு நன்மையே தவிர, தீமை ஒன்றும் இல்லை.

கைத்தறி நெசவாளர்களைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை, சேது சமுத்திரத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. வேறு சிலவற்றைக் குறித்துச் சொல்லவில்லை என்ற காரணத்தால் அவற்றில் இந்த அரசுக்கு அக்கறை இல்லை என்று எண்ணிவிடக் கூடாது.

மிகவும் குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும், மாநிலத் திட்டக் குழு அமைப்பது ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது:

நிர்வாகச் சீர்திருத்தம்

ஆராய்ந்து நிறை வேற்றப்பட வேண்டிய திட்டங்கள், ஒழுங்காக வும், செம்மையாகவும் விரைவாகவும் விறுவிறுப் பாகவும், செயல்பட வேண்டுமானால், நிர்வாக இயந்திரம் ஒழுங்காக இருக்க வேண்டும்:

நிர்வாக இயந்திரம் ஒழுங்காக இருந்திடவும், மேலும் நல்ல முறையில் முடுக்கி விடப்பட வேண்டுமென்பதற்காக வும், அதிகாரிகளின் கட மைகளை நல்ல வகையில் பயன்படுத்துவதற்காக வும்தான் நிர்வாகச் சீர் திருத்த ஆணைக் குழுவை ஆளுநர் அவர்களுடைய இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பில் உரையில் அறிவித்து இருக்கிறார்கள்.

நிர்வாகத்தில் இருக்கும் தாமதங்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்பது பற்றி இந்த மன்றத்தில் இருக்கும் உறுப்பினர்கள் கோடிட்டுக் காட்டிய எண்ணங்களை நான் வரவேற்கிறேன். அதற்குக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இந்தத் தாமதங்கள் தவிர்க்கப்பட்டால்தான், அரசாங்கம் நிறைவேற்றும் திட்டங்கள், அந்தத் திட்டங்களுக்காக அரசு அள்ளி இறைக்கும் பணம் ஆகியவை எல்லாம் ஏழை எளிய மக்களின் படிக்கட்டுகளில் சென்று மக்கள் அமைதியான வாழ்வு பெற வகை செய்ய முடியும்.

நமது அதிகாரிகள் கடமை உணர்ந்தவர்கள். கடமை உணர்ந்த அதிகாரிகள் பலபேர் இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் சில அதிகாரிகள் வேறு மாதிரி எண்ணம் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரிகள் திருந்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிகாரிகள் திருந்திக் கொண்டால் மட்டும் போதாது. திருந்திக் கொண்ட அதிகாரிகளை இணைத்து, நிர்வாக இயந்திரத்தை மிகவேகமாக இயக்கிடவும், ஆக்கபூர்வமாகக் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறவும் இந்த நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவை அமைத்து இருக்கிறோம்.

காரியம் ஒன்று, கடிதங்கள் பதினொன்று

பட்டா வழங்குவதில் அரசு எந்த வகையில் பரிசீலித்துப் பணியாற்ற வேண்டும் என்று எடுத்துக்காட்டி, நிர்வாகத் துறையில் இருக்கிற சிக்கல்களையெல்லாம் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒரே காரியத்திற்கு 11 கடிதங்கள் எழுதப்பட்டு 11 உறைகளில் இடப்பட்டு 11 வில்லைகள் ஒட்டி அனுப்பப்பட்டன என்று சுட்டிக்காட்டினார்கள். அதுகூட அறிவிக்க வேண்டிய ஒன்றுதான்.

எந்த நிலம் பட்டா செய்யப்படுகிறது, ஆர்ஜிதம் செய்யப்படுகிறது என்பது சம்பந்தப்பட்ட ஒருவருக்கு மட்டும் தெரிவிக்கக் கூடியது அல்ல.

தமிழக அரசு பட்டா வழங்குகிற நேரத்தில் யார் யாருக்கு என்று எந்த எந்தப் பகுதிகளில் வழங்கப்பட்டது என்று அந்த அந்த எம். எல். ஏ., எம். எல். சி.,எம். பி.-க்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டியதுதான். அந்த விவரங்களை ஒன்றுகூட அனுப்பி இருக்கலாம். நிர்வாகத்தில் இப்படிப்பட்ட சீர்கேடுகளைக் களைவதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

பதவி நீடிப்புப் பிரச்சினை

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு அமைத்தது சரிதான் ; அதிகாரிகளுக்குப் பதவி நீடிப்பு விஷயத்தில் யாருக்கும் சலுகை காட்டக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அமைச்சரவைக் கூட்டத் திலேயே இந்த முடிவை மேற்கொண்டு இருக்கிறோம்.

பதவி நீடிப்பைப் பொறுத்தவரையில், '' சிலர் நிபுணர் கள், இவர்களை விட்டால் அந்த இடங்களுக்கு வேறு தகுதியான ஆட்கள் கிடையாது, அவ்வளவு நிபுணத்துவம் உள்ளவர்கள் '' என்ற நிலையில், மருத்துவத் துறைபோன்ற சில அத்தியாவசியத் துறைகளைத் தவிர மற்றத் துறைகளில் பதவி நீடிப்புக் கிடையாது என்று அமைச்சரவை முடிவு செய்துள்ளது.

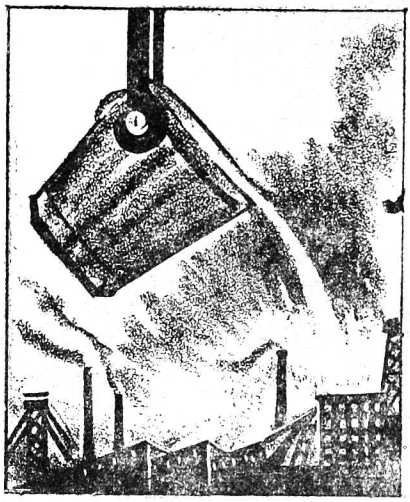
அது சில இடங்களில் இப்பொழுது சரியான முறையில் நிறைவேறுமல் இருக்கலாம். அதிலே சில சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுடைய உரையை யொட்டி மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன்: மிகவும் தவிர்க்க முடியாத காரணங்கள் இருந்தால் அல்லாமல் பதவி நீடிப்பை இந்த அரசாங்கம் இனி நிச்சயம் தராது என்பதை யும் நான் இந்த மாமன்றத்தில் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்)

ஆசியாவிலேயே பெரிய ஒரு தொழில் திட்டம்

நம்முடைய நாட்டிலே தொழில் வளம் எவ்வாறு இருக் கிறது என்பது, சிலராலே போற்றப்பட்டது, பாராட்டப் பட்டது. தொழில் வளம் நல்ல வகையிலே இல்லை என்றும் சில உறுப்பினர்களால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. கவர்னர் உரையிலே தூத்துக்குடி உரத்தொழிற்சாலையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கான அனுமதி விரைவிலே கிடைக்கும் என்று கூறினர்கள்.

அதே நேரத்தில் கவர்னர் உரையின் மீது விவாதம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிற இந்தநேரத்திலே இந்த உரத் தொழிற்சாலைக்கு நாப்தா மூலப்பொருளாக நமக்கு அனுமதி கிடைத்திருக்கிறது.

தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலைத் திட்டம். ரூ. 65 கோடித் திட்டம். ஆசியாவிலேயே மிகப் பெரிய திட்டம். இதற்கு மாநில அரசு ரூபாய் 3 கோடியும், தனியார் பிரதிநிதிகள் 3 கோடியும் தருகிறார்கள். தனியார் பிரதிநிதிகளின் முயற்சியினால் அரசு சார்புள்ளதும், அரசு சார்பற்றதுமான நிறுவனங்களின் வாயிலாக மீதமுள்ள தொகை திரட்டப்பட்டு இந்த உரத் தொழிற்சாலை அமைகிறது. நாம் இதைக் கூட்டுத்துறையில் அமைத்திருக்கிறோம். கூட்டுத் துறையில் இதனை அமைத்திருப்பதால் அரசாங்கத்தினுடைய கண்காணிப்பு இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு அடையாளமாக அரசாங்கத்தின் சார்பிலே நான்கு டைரக்டர்கள் இதிலே இருக்கிறார்கள்.

அணுமின் நிலயத்திற்குக் கனநீர் உற்பத்தி

அதைப் போலவே ரூ. 20 கோடி அளவில் ஹெவி வாட்டர் உற்பத்தித் திட்டம் விரைவிலே வரும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. அதற்கான தொடக்கப் பேச்சுவார்த்தைகளெல்லாம் முடிவுற்றிருக்கின்றன. அது சம்பந்தமாக அணுசக்தி ஆணைக்குழுவுடன் நம்முடைய அதிகாரிகள் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியிருக்கிறார்கள்.

இந்த ஹெவி வாட்டர் உற்பத்தித் திட்டம் வந்து விடுமேயானால், நம்முடைய கல்பாக்கம் அணுமின் நிலையத்திற்குப் பயன்படக்கூடிய இத் திட்டம் ரூ. 20 கோடியில் ஒரு பெரிய திட்டமாக அமையும்.

சேலம் உருக்காலை வந்த விதம்

சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தைப் பற்றி இங்கே பலரும் பேசினார்கள். ரூ. 110 கோடியில் இந்தத் திட்டம் நமக்குக் கிடைத்தது. இந்தத் திட்டம் கிடைத்ததைப் பற்றிப் பேசிய உறுப்பினர்கள்—எதிர்த் தரப்பில் உள்ளவர்கள்—குறிப்பாக நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸில் உள்ளவர்கள் 'இது

எங்களுடைய காலத்தில் சொல்லப்பட்டதுதான். எங்களுடைய காலத்தில் கேட்கப்பட்டதுதான்' என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நானும் அதை மறுக்கவில்லை.

இன்னும் சொல்லப்போனால், சேலம் உருக்காலைக்கு அடிக்கல் நாட்டுவிழா நடைபெற்ற நேரத்தில் இந்தத் திட்டத்திற்காக ஆரம்ப காலத்தில் பாடுபட்ட திரு. காமராஜர் அவர்களுக்கும், திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்களுக்கும் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் என்று நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். நாங்கள் யாரும் நன்றி மறந்துவிடுபவர்கள் அல்ல. அரசியல் பண்பாட்டை இழந்துவிடுபவர்கள் அல்ல.

ஆனாலும், இந்தத் திட்டம் இடைக்காலத்தில் 'கிடப்பிலே' போடப்பட்டது. இது வராது என்கிற அளவுக்கு நிலைமை போயிருந்தது என்பதை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது. இதற்காக நாம் ஒரு பெரிய போராட்டம் நடத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கட்சியினரும் இணைந்து 'எழுச்சி நாளை'க் கொண்டாடினோம். அனைத்துக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் நாடெங்கிலும் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பேசி, தீர்மானங்களெல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டு மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டன.

அதற்குப்பிறகு நடைபெற்ற தேசீய வளர்ச்சிக் குழுவில், முதலமைச்சர்கள் கலந்து கொண்ட மாநாட்டில் நான் "சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தை எங்களுக்கு அளிக்காவிட்டால், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதை நிறுவாவிட்டால், நான்கு கோடித் தமிழ் மக்களுடைய சார்பாகச் சொல்கிறேன், இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு என்னுடைய சம்மதத்தைத் தர முடியாது" என்று திட்டவட்டமாகச் சொன்னேன்.

"நீங்கள் எதிர்த்துப் பேசுவதில்லை. அங்கு போனதும் வளைந்து விடுகிறீர்கள், இங்கேதான் வீரமாகப் பேசுகிறீர்கள், அங்கு சென்று துணிச்சலாகக் கேட்பதில்லை!" என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், திருமதி அனந்த நாயகி அவர்களும் பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டதால் அங்கு நடந்ததைச் சொன்னேன்.

தேசிய வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்திலிருந்து வெளியே வந்ததும் டெல்லியில் உள்ள சில தமிழ் நாட்டுத் தலைவர்களெல்லாம் என்னைச் சந்தித்து "இப்படி என்.டி.சி. கூட்டத்தில் வேகமாகப் பேசலாமா? நிபந்தனை பாட்டுப் பேசலாமா? ஒருவேளை சேலம் உருக்காலை

கிடைக்காவிட்டால் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை விட்டுவிடுவதா?'' என்று கூடக் கேட்டார்கள். பிறகு 10 நாளைக்குள் சேலம் உருக்காலை கிடைத்துவிட்டது என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது.

பெண் கேட்டவர்கள் கதை.

'' நாங்கள்தான் கேட்டோம், நாங்கள்தான் கேட்டோம் ஆகவே வெற்றியில் உங்களுக்குச் சொந்தமில்லை'' என்று கூறுகிறார்கள்.

ஒரு வீட்டில் அழகான பெண் இருக்கிறாள். பல பேர் போய்ப் பெண் கேட்கிறார்கள். பையன் பிடிக்கவில்லை. நல்ல வருமானம் இல்லை. நல்ல அழகு இல்லை என்று சொல்லித் தட்டிக்கழித்துவிட்டு, கடைசியில் அந்தப் பெண்ணுக்குத் திருமணம் ஆகி, திருமண ஊர்வலம் வரும்பொழுது, பாதை ஓரத்தில் நின்றுகொண்டு ''நான் கேட்ட பெண்தான்'' என்று கேலி செய்வதா? கட்டினவனுக்குத்தான் பெண்ணே தவிர, கேட்டவனுக்கெல்லாம் அல்ல என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதைப்போலத்தான் தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வெற்றி கிடைத்தது. வெற்றியை நாங்கள் கொண்டாடுகிறோம். அனைவரும் சேர்ந்து கொண்டாடுகிறோம். ஆனால் வெற்றி கிடைத்த நேரத்தில், '' நாங்கள்தான் கேட்டோம், நாங்கள்தான் கேட்டோம்'' என்று சொல்வதா ?

'' சேலம் உருக்காலைகுறித்து மேலும் ஒரு அறிக்கை தேவைதானா ? ஆராய்ச்சிகள் முடிந்துதானே அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டது ? மறுபடியும் அறிக்கை எதற்கு ?'' என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

புது அறிக்கை பெரிய அறிக்கையாக இருக்காது, ஒரு திருத்த அறிக்கையாகவே இருக்கும். அது ஏன் தேவை ? இந்த அறிக்கை வெளியாகி பல ஆண்டுகளாகக் கிடப்பில் போடப்பட்டு விட்டது. தொழிற்சாலை வராது என்ற நிலையில் அறிக்கையை ஏறெடுத்துப் பார்க்காத சூழ்நிலை உருவாகியிருந்தது. உருக்காலை வருகிறதா என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டு, காலக் கடத்தல் காரணமாக, தாமதம் காரணமாக, அந்த அறிக்கையில் சில திருத்தங்கள் தேவைப்பட்டன.

திருத்த அறிக்கையையும் ஆறுமாத காலத்தில் கொடுத்து, வேலையைத் தொடங்கிட வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூறுகிறோம். நல்ல சூழ்நிலை இருப்பதால், தேர்தலுக்குப் பின்னால் ஆட்சி மாற்றம், அமைச்சரவை மாற்றம்

கள் காரணமாக சேலம் உருக்காலை ஏற்படுவதற்கு, சீக்கிரமே செயல்படுவதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலை உருவாகியிருப்பதாக அறிகிறேன்.

இதிலே நாம் அவசரப்படுகிறோம். அதே நேரத்தில், ஆறு மாதத்தில் அறிக்கை வரவேண்டும் என்றும் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் வலியுறுத்துகிறோம். அறிக்கை தேவையா —இல்லையா என்பதில்லை வாதம். தேவை என்பதை நாம் அறவே மறுக்கவில்லை. காலதாமதம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக, சில திருத்தம் தேவை என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆறு மாதங்கள்தான். அதற்குள் சமர்ப்பித்துவிட வேண்டும் என்று கூறித் திருத்த அறிக்கைக்கு ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

நல்லதைச் செய்தோமா, இல்லையா?

அம்மையார் ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள், இவர்கள் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறார்கள், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள் என்றால், எங்கள் காலத்தில் போட்ட திட்டம் தான் என்கிறார்கள்.

இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்தால், எங்கள் காலத்து வயல்கள் என்றுகூடச் சொல்லலாம். ஆகவே, சொன்னவைகளையும் செய்தவைகளையும் நாங்கள் கெடுக்காமல், மேலும் அது தொடர்பாக முயற்சியில் ஈடுபட்டு நல்லவைகளைச் செய்து முடித்திருக்கிறோமா, இல்லையா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு, ' நாங்கள் செய்தோம், நாங்கள் செய்தோம்' என்று சொன்னால் எப்படி அது முறை ஆகும் ?

உணவு உற்பத்தி பெருகியது என்றால், மழை பெய்தது ஆகவே தான் அதிக உணவு உற்பத்தி என்று சொல்வது எப்படி ஒரு வாதம் ஆகும் ? அப்படி வாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வோமானால், நல்லவர்கள் இருக்கிறார்கள், மழை பெய்கிறது என்று அதையும் சொல்லலாம் அல்லவா ?

நான் சொல்கிறேன் : மழை, பற்றுக்குறையாக இருந்தது உண்டு. கடந்த நான்காண்டு காலத்தில் வறட்சி கூட வந்தது. வறட்சியையும் சமாளித்துத்தான் நாங்கள் உணவு உற்பத்தியை கணிசமாகப் பெருக்கியிருக்கிறோம், அதில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது.

• **தொழிலில் நமது வளர்ச்சி.**

சேலம் உருக்காலையைப் போல அடுத்து பல பெரிய தொழிற்சாலைகள் நம்முடைய நாட்டுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. நம்முடைய மாநிலம் பெற்றிருக்கின்றது. அந்த அளவுக்குப் பெரிய தொகை கொண்ட தொழிற்சாலைகள் இல்லை எண்ணெய், டயர் தொழிற்சாலை ஒன்று வருகிறது. சேடியம் ஹைட்ரோ சல்பேட் தொழிற்சாலை ஒன்று உருவாகிறது. சோடா ஆஷ் தொழிற்சாலை அதுவும் கூட்டுத் துறையிலே உருவாகிறது. நைலான் தொழிற்சாலை விரைவிலே வரும் என்பதற்கான அறிகுறிகள் தோன்றியிருக்கின்றன. பாலிஸ்டர் ஃபைபர் தொழிற்சாலை ஒன்றும் அமைக்கப்பட இருக்கிறது.

நமது மாநிலத்தில் எந்த அளவுக்குத் தொழில்கள் வளர்ந்திருக்கின்றன என்பதற்கான விவரங்களைக் காட்டுகிற குறிப்புகளை இங்கே எடுத்துக் கூறுவது பொருத்தமுடையதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

தொழில் உற்பத்திக் குறிப்பீட்டெண் என்ற தலைப்பிலே *1967-ல் 158·3, 1968-ல் 166·3, 1969-ல் 172·8, 1970-ல் 182·3* என்கின்ற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது.

அதைப்போலவே பதிவு செய்யப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் *1967-ல் 7,065, 1970-ல் 7,922*, எதுவும் குறைந்து விடவில்லை.

பொதுத்துறையிலும், தனியார் துறையிலும் பதிவான நிறுவனங்கள், கம்பெனிகள் 1967-ல் 91, 1969-ல் 116, 1970-ல் முதல் 6 மாதங்களில் 76 கம்பெனிகள் பதிவாகியிருக்கின்றன.

தொழில் உரிமங்களுக்காக மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்ட விண்ணப்பங்கள், 1967-ல் 38 விண்ணப்பங்கள் அனுப்பினேம். அதிலே 16 விண்ணப்பங்களுக்குத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க உரிமங்கள் கிடைத்தன. 1968-ல் 51 விண்ணப்பங்கள் அனுப்பினேம். அதிலே 9-க்கு லைசென்ஸ் கிடைத்தது. 1969-ல் 97 அனுப்பினேம். 12-க்கு லைசென்ஸ் கிடைத்தது. 1970-ல் 142 விண்ணப்பங்கள் அனுப்பினேம். அதில் இதுவரையிலே 36-க்கு லைசென்ஸ் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே, தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்க எந்த முயற்சியும் மேற்கொள்ளாமலே இருந்துவிட்டோம் என்று குறை சொல்வதற்கில்லை.

சிறு தொழில் நிறுவனங்கள்.

சிறுதொழில்கள் வகையில் தொழில் வர்த்தக இயக்குநரால் பதிவு செய்யப்பட்ட தொழில் நிறுவனங்கள் :

1967-ல்	..	..	11,929
1968-ல்	..	..	13,571
1969-ல்	..	..	18,063
1970-ல்	..	..	21,857

ஆக, இந்த அளவிற்குத் தொழில் துறையில் நாம் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்றாலும், இது உள்ளபடியே போதுமான முன்னேற்றம் இல்லை. இன்னும் அனுமதிகள் கொடுக்கப்படவேண்டும். 100 கேட்டால் 30-க்கு அனுமதி கிடைக்கிறது. ஆகவே, இதில் குறைபாடு இல்லாமல் இல்லை.

இன்னும் அதிகமாகத் தொழில் வளர்ச்சி அடைந்திட வேண்டும் என்கிற கொள்கையின் அடிப்படையில் தொடர்ந்து மத்திய சர்க்காரிடம் எடுத்துச் சொல்லி வருகிறோம்.

கூட்டுத்துறையின் சிறப்பு.

மேலும், மேலும் தொழிற்சாலைகளை விரைவில் உருவாக்க வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காரைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டே இருப்போம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தனியார் துறை, பொதுத்துறை, கூட்டுத் துறை இவைகளைப் பற்றி விவாதத்தில் குறிப்பிடப் பட்டது. கூட்டுத்துறை என்பது என்ன? கூட்டுத் துறை என்பது அநேக மாகத் தனியார் துறை யாகத்தான் இருக்கிறது என்று உறுப்பினர்கள் சிலரால் கருத்துத் தெரி விக்கப்பட்டது.

கூட்டுத்துறை என்ப தில், தனியாருடைய ஊக் கமும், அரசாங்கக் கண் காணிப்பும் இருக்கும். முன்பெல்லாம் தனியார் துறை என்றால் அரசாங்கக் கண்காணிப்புக் கிடை யாது.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், மெட்ராஸ் அலுமினியம் பாக்டரியில், அதற்குப் பங்கு மூலதனம்—முதலீடு ரூ. 3 கோடி. அதிலே, தனியார் ஒன்றரைக் கோடி ரூபாயும், அரசாங்கம் ஒன்றரைக் கோடி ரூபாயும் போட்டார்கள். கண்காணிக்கும் பொறுப்பை அர சாங்கம் வைத்துக் கொள்ளாமல் இருந்தது. அரசின் சார்பில் ஒரே ஒரு டைரக்டர் அதில் இருக்கிறார். அரசைக் கலந்து கொண்டு பாக்டரியில் தனியார் தங்கள் காரியங்களைச் செய்வதில்லை.

இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற கூட்டுத் துறையில் நிலைமை முற்றிலும் மாறுபட்டது. தனியாருடைய ஊக்கம் பயன் படுத்தப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் அரசாங்கத்தின் கண்கா ணிப்பும் இருக்கிறது. இரண்டும் இணைந்து கூட்டுத்துறைக் கொள்கை நிறைவேறுகிறது என்ற அளவில், இந்த அரசு புதிய கொள்கையை உருவாக்கியிருக்கிறது.

நமது முடிவான லட்சியம்

தமிழ்நாடு தொழில் வளம்பெற வேண்டும் என்கிற எண் ணத்தில், பொதுத் துறைதான் நம் முடிவான லட்சியம். ஆனாலும் அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே தொய்ந்து விடக் கூடாது என்கிற அடிப்படையில்தான் இன்றைக்கு இந்தக் கூட்டுத் துறையை நாம் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இறுதி லட்சியம் பொதுத் துறையே.

கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டபடி, வேலை வாய்ப்புக்கள் பற்றி உறுப்பினர்கள் பெரிதும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். வேலை வாய்ப்புக்களை அளிப்பதில், தமிழ்நாடு அரசும் மத்திய சர்க்கார் அளவிலும் பல திட்டங்கள் தீட்டப்பட வேண்டும் என்றார்கள்.

படித்தோரிடையே வேலை இல்லா அவதி

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் காலதாமதம் ஆனதன் காரணத்தாலும், திட்டங்கள் இல்லாததாலும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பட்டதாரிகள், பொறியாளர் இவர்களுக்கெல்லாம், வேலை அளிக்கக் கூடிய திட்டங்கள் இல்லை என்பதால், வேலை வாய்ப்பின்மை நாட்டில் பெருகியதை மறுத்திட இயலாது.

மாநில மட்டத்தில் சில காரியங்களைச் செய்து இருந்தாலும், அது பூரண திருப்தி அளிக்கக் கூடியதாக இல்லை. புன்னகை அளிக்கக் கூடியதாக இல்லை.

ஆர்வத்தைக் காட்டும் அறிகுறி

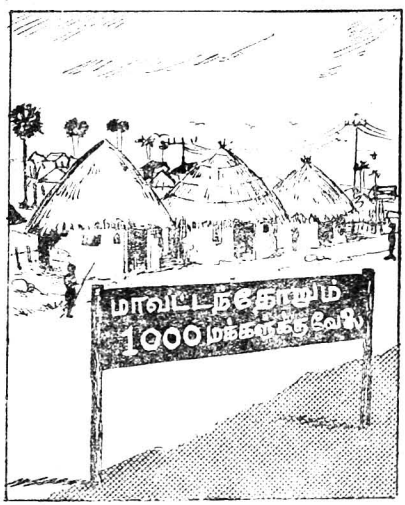

ஆனாலும், 6,500 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எந்தச் சம்பளமும் பெறாமல், குடும்பத்தை நடத்த முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு ஓரளவு ஊதியமாவது கிடைக்க வேண்டும் என்று, தொழில் பயில் ஆசிரியர்களுக்கு உதவியளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 6,500 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை அளிக்கப்பட்டு, அனைவரும் வேலைக்குச் சேர்ந்து விட்டனர்.

அதேபோலத்தான் 2,400 பொறியாளர்களுக்கு உதவியளிக்க முன்வந்ததில், 1971 பிப்ரவரி முடிய 1,795 பேர்கள் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இப்படி 6,500 ஆசிரியர்களுக்கும், 2,400 பொறியாளர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்புக் கொடுத்தோம். இதனால் தமிழ் நாட்டில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அறவே ஒழிந்துவிடும் என்பதல்ல. இந்த அரசுக்கு வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க ஆர்வம் இருக்கிறது என்பதைக் காட்டத்தான், இது செய்யப்பட்டது. இந்த ஆர்வம் மேலும் மேலும் பெருகும். மேலும் மேலும் பெருகுகின்ற வகையில் திட்டங்கள் தீட்டப்படும் என்பதற்கு இது விடிவெள்ளி என்ற அளவில் இந்தக் காரியம் செய்யப்பட்டது. இதை வைத்துக் கொண்டு வேலை வாய்ப்புப் போதுமா என்று கேட்பது நல்லதல்ல.

குழறிக் கொந்தளிக்கும் கேள்வி

மேலும் மேலும் வேலை வாய்ப்புகள் பெருகிட மத்திய அரசினரும் ஒரு திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், 1,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது என்பது திட்டம். கிராமப்புறத்தை ப்ளாக் ப்ளாக்காக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ப்ளாக்கிலும் 100 பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது. ஒரு மாவட்டத்தில் 10 ப்ளாக்குகள் எடுத்து, 1,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது என்பது மத்திய சர்க்காருடைய திட்டம். டெல்லியில் தலைமைச் செயலாளர்கள் மாநாட்டில் இந்தக் கிராமப்புறத்திட்டம் விவாதிக்கப்படும்.

கிராமப்புற மக்களுக்கு இந்த அளவில் வேலைகள் கொடுப்பது மாத்திரம் போதுமா ? விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்கள் வருஷத்தில் ஆறு மாதம் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இது வேலை கொடுக்கும். ஆனால் படித்துவிட்டு வேலையற்றிருப்பவர்களுக்கு, நம்முடைய வாலிபர்களுக்கு— இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு என்ன என்று கேள்வி போட்டார்கள்.

இந்தக் கேள்வி எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறவர்களுடைய உள்ளங்களில் மட்டும் இருப்பது என்பதில்லை. ஆளுங் கட்சியிலிருக்கிற அத்தனை உறுப்பினர்களுடைய உள்ளங்களிலும் குமுறிக் கொந்தளிக்கும் கேள்வி இது.

பதில் சொல்லத் தான் போகிறோம்!

புதிய புதிய கல்லூரிகளைத் திறந்து, கல்லூரிகளில் சலுகைகள் கொடுத்துப் படிக்கவிட்டு, அனுப்புகிறோம். மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கும் மற்ற கல்லூரிகளுக்கும் அனுப்புகிறோம். பட்டதாரிகளாக ஆகிறார்கள். அப்படிப் படித்து விட்டுக் கல்லூரிகளிலிருந்து வெளிவந்ததும், அவர்கள் வேலை எங்கே, வேலை எங்கே என்று கேட்கிறார்கள். நாம் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். பதில் சொல்லப் போகிறும்; நல்ல முறையில் பதில் சொல்லப் போகிறோம்.

அதனால்தான் இந்தத் தேர்தலில் முற்போக்குக் கூட்டணி வாக்காளப் பெருமக்களைச் சந்தித்து, ஆதரவு பெற்று, இந்த மாமன்றத்திலும், மத்திய சர்க்காரிலும் அரசுகள் அமைத்திருக்கும் காட்சியைக் காண்கிறோம்.

சொன்னதைச் செய்தோம்

அளிக்கப்பட்ட தேர்தல் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு முன்னின்றிருக்கிறது. முன்பு 1967-ம் ஆண்டு அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளில் பெரும்பான்மையானவற்றை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நிறைவேற்றியிருக்கிறது.

இந்தப் புதிய அரசு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய வழியில் நின்று தேர்தல் நேரத்தில் எடுத்துச் சொன்ன நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான காரியங்கள் என்ன, எப்படி வேலை வாய்ப்புகள் அளிக்க வேண்டும். சுதந்திர நாட்டில் ஏழைக்கு எத்தகைய சுதந்திரம் வேண்டும். பாட்டாளிக்கும், தொழிலாளிக்கும் விடிவு காலம் எந்த

வகையில் ஏறிபடவேண்டும், ஏழை வீட்டில் என்றென்றும் நல்ல விளக்கு எரிந்திட வேண்டுமென்பதற்காக என்னென்ன வாக்குறுதிகள் அளித்தோமோ, அந்த வாக்குறுதிகளை எல்லாம் நிறைவேற்ற இந்த அரசு கொஞ்சம் கூடத் தயங்காது என்பதை மிகுந்த திட்ட வட்டமாக இந்த மன்றத்தில் எடுத்துக் கூறிக்கொள்ளு கிறேன்;

•

மின்சார வாரியத்தில் வேலைகள

மின்சாரத் துறையில் பல்லாயிரக் கணக்கான மனுக்களைப் பெற்றீர்களே, ஒருவரைக் கூட வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளவில்லையே என்று பெருமதிப்பிற்குரிய டாக்டர் ஹாண்டே கேட்டார்கள்.

டாக்டர் ஹாண்டே போன்றவர்கள் இப்படித் தகவல் அறியாமல் பேசுகிறார்களே என்பதுதான் என் கவலை. பல்லாயிரக் கணக்கான மனுக்களைப் பெற்றது உண்மை. அந்த மனுக்கள் என்னனென்ன வேலைகளுக்காகக் கோரப்பட்டதோ அந்த வேலைகளுக்கு எல்லாம் ஆட்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக் கிறார்கள். வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவர்கள்— பில் கலெக்டர்கள் 360 பேர்; டைப்பிஸ்ட் 100 பேர்; கிளார்க்குகள் 1,500 பேர்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்குத் தரப்பட்ட தகவல்— அவர் சொல்லிய தகவல் என்று சொல்லவில்லை—தவறான தகவல். மின்சார வாரியத்தில் மனுக்களைப் பெற்று யாரை யும் வேலையில் சேர்க்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு தவறானது.

விலைவாசி குறைவின் அளவு

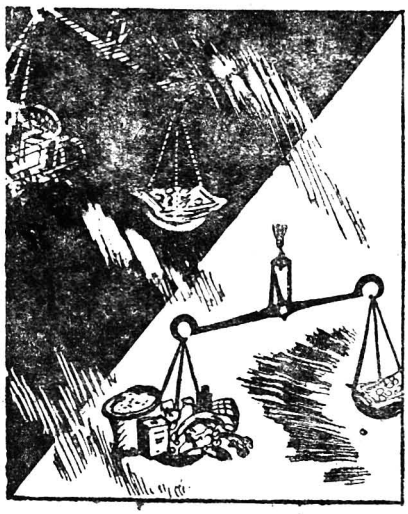
விலைவாசி பற்றிப் பேசப்பட்டது. எல்லா வகையிலும் விலைவாசி அறவே குறைந்து விட்டது என்று யாரும் கூறிக் கொள்ளவில்லை. உணவு தானியங்களைப் பொறுத்தவரை விலைவாசி குறைந்திருக்கிறது. வேறு சில விஷயங்களிலும் குறைந்திருக்கிறது.

எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் குறையவேண்டுமென் றால் மத்திய சர்க்கார் ஒத்துழைப்புடன் தான் செய்யமுடியும். இதுதான் கவர்னர் உரையிலும், நிதிநிலை அறிக்கையிலும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதனை யாரும் மறுத்திட முடியாது;

விலைவாசியைப் பொறுத்த வரை திருச்சி மார்க்கெட்டை எடுத்துக்கொண்டால் இரண்டாம் ரக அரிசி மார்ச் 70-ல்

100 கிலோ கிராம் கொண்ட மூட்டைக்கு ரூ. 100 ஆக இருந்தது. மார்ச் 71-ல் ரூ. 86·60 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. சோளம் மார்ச் 70-ல் 85·3 ஆக இருந்தது. மார்ச் 71-ல் ரூ. 73·35 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. கம்பு 90 ரூபாயாக இருந்தது. 52 ரூபாயாகக் குறைந்திருக்கிறது. ராகி 70 ரூபாயாக இருந்தது. 62 ரூபாயாகக் குறைந்திருக்கிறது. கடலை எண்ணெய் 470 ரூபாயாக இருந்தது. 445 ரூபாயாகக் குறைந்திருக்கிறது.

பருப்புக்கு ஒரு திட்டம்

பருப்பு வகை, சில எண்ணெய் வகைகளின் விலை சற்று ஏறி இருக்கிறது என்பதை மறுக்க வில்லை. அவற்றின் விலை குறைய, உற்பத்தியைப் பெருக்கியாக வேண்டும். அதற்காகத்தான் பருப்பு வகைகளின் உற்பத்தியைப் பெருக்க நாம் தனித் தொகை ஒதுக்கி, தமிழ்நாட்டில் ஆறு லட்சம் ஏக்கரில் பருப்பு வகைகளை விளைவிக்க வேண்டுமென்று திட்டம் தீட்டியிருக்கிறோம்.

மிளகாய் 100 கிலோ கிராம் 1970-ல் 410 ரூபாயாக இருந்தது. 1971-ல் 350 ரூபாயாகக் குறைந்திருக்கிறது. மஞ்சள்—ஈரோடுதான் மஞ்சளுக்குப் பேர் போனது—ஈரோடு மார்க்கெட்டின்படி 380 ரூபாயாக இருந்தது, 180 ரூபாயாகக் குறைந்திருக்கிறது. மஞ்சள் விலை குறைந்ததைப் பெண்கள் அதிகமாக வரவேற்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். விறகுவிலை 14-ல் இருந்து 18 ஆக ஏறியுள்ளது.

ஒன்றுபட்டு வாதாடுவோம்

விலைவாசி குறைவதற்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளில் அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் மத்திய அரசு விலைவாசிகளை உயர்த்தும் போது நம்மைக் கலந்து கொண்டு செய்தாக வேண்டும். அதைத்தான் திரு கே.எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் விலை உயர்வை எதிர்த்தீர்களா ? என்று கேட்டார்கள்.

எதிர்ப்பதற்கு எங்கள் கையைப் பலப்படுத்துங்கள். எல்லோரும் சேர்ந்து எதிர்ப்போம். எதிர்ப்பதற்கு நாங்கள் அஞ்சுபவர்கள் அல்ல. எந்த முறையிலே எதிர்ப்பது? அந்த எதிர்ப்பைத்தான் கவர்னர் உரையிலும் நிதிநிலை அறிக்கையிலும் இணைத்திருக்கும் வாசகங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

மத்திய அரசு சம்பள உயர்வு அறிக்கையாக இருந்தாலும், விலைவாசிகளை உயர்த்துவதாக இருந்தாலும் மாநிலங்களைக் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அவை நம்முடைய எதிர்ப்பைக் காட்டுகின்ற உணர்ச்சியின் அடிப்படையில் உள்ள வாசகங்கள்தான்.

நியாயத்தைக் கேட்டோம்

திட்டங்களுக்குத் தேவையான நிதியைப் பெறுவதற்கு நீங்கள் அவர்களுடன் வாதித்தீர்களா என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கேட்டார்கள். எத்தனை முறை கடிதம் எழுதினேம்? எத்தனை முறை சந்தித்துப் பேசி இருக்கிறோம்? கடிதங்களின் முழு விவரங்களைக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

பேரவைத் தலைவராக இருக்கின்ற அன்றைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் 1969 ஆகஸ்டில் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் அறிக்கை ஒன்றை வைத்தார்கள். அதில் நம்முடைய மாநிலத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய நிதி அளவின் சதவிகிதம் குறைந்தது குறித்து எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தியப் பிரதமருக்கு 1969 செப்டம்பரில் நான் எழுதிய கடிதத்தில் இந்திய நிதிஆணைக்குழு இழைத்த அநீதி, திட்டக் குழுவின் தகுதிவரைமுறைகளினால் நேர்ந்துள்ள நஷ்டம் ஆகியவற்றைக் சுட்டிக்காட்டி நியாயம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறேன்.

மூன்று நிபந்தனைகள்

இந்தியப் பிரதமருக்கு மீண்டும் 1969 நவம்பரில் ஒரு கடிதம் எழுதியதோடு இந்தியப் பிரதமரையும், திட்டக்குழுத் துணைத்தலைவர் அவர்களையும் சந்தித்து நீண்ட நேரம் இதைப்பற்றி விவாதித்திருக்கிறேன்.

இதற்குப் பிறகு இரண்டு மூன்று தடவை நிதியமைச்சர் திட்டக் குழுவினரோடு பேசி நமக்குச் சாதகமான ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியாததால் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் அளவு நிச்சயிக்கப்படாமல் போய்விட்டது.

ஊதியக் குழுவின் சிபாரிசுகளால் ஏற்படக்கூடிய பெரும் செலவினை ஈடுகட்ட மத்திய அரசு உதவியளிக்க வேண்டுமென 1970 மார்ச்சில் வலியுறுத்தப்பட்டது.

தேசிய அபிவிருத்திக்குழு 21—3—70 அன்று கூடியபோது அக்கூட்டத்தில் எதிர்ப்புக் குறிப்பு எழுதினார்களா என்று கேட்டார்கள். அந்தக் கூட்டத்திலேதான் நான் மூன்று நிபந்தனைகளைச் சொன்னேன். ஒன்று சேலம் உருக்காலை ; இரண்டாவது சிறப்பு நிதியாக ஒதுக்கப்பட்ட 800 கோடி ரூபாயில் நம்முடைய மாநிலத்திற்குப் பங்கு வர வேண்டும் என்பது. மூன்றுவது ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் பின்தங்கிய பகுதிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட 100 கோடி ரூபாயில் நம்முடைய மாநிலத்தில் பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கும் பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்பது.

ஆக, இந்த மூன்று நிபந்தனைகளை ஏற்றுக் கொண்டால் தான் திட்டத்திற்குச் சம்மதம் தருவோம் என்று சொன்னோம். அதற்குப் பிறகுதான் 800 கோடி ரூபாயில் முதல் தடவையாக 7 கோடி ரூபாய் தந்தார்கள். இந்த ஆண்டு தர மறுக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் பின்தங்கிய பகுதிகளாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கும், தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கும் இரண்டு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். முதலிலே சொல்லப்பட்ட சேலம் உருக்காலைக்கும் இசைவு தந்தார்கள்.

இடைவிடாத முயற்சி

நமக்குச் சிறப்பு உதவியளிப்பது அவசியம் என்றும் அதற்காக நம் நிதி வாயில்களைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்றும் 1970 ஏப்ரல் 15 அன்று நாம் கோரினோம். 25—4—70 அன்று இந்தக் கோரிக்கை மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

நமது இக்கட்டான நிதி நிலையை 1970 ஆகஸ்டில் விவரமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். டாக்டர் காட்கில் அவர்கள் உடல்நிலை சரியாக இல்லாததால் ஒத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த சந்திப்பு துரிதமாக நடத்தப்பட வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினோம்.

நம்முடைய தொழிலமைச்சர், அதிகாரிகள் அனைவரும் சேர்ந்து 1970 அக்டோபர் 12 அன்று டாக்டர் காட்கில் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசினோம். நம் வாதத்தில் நியாயம் இருக்கிறது என்பதை ஓரளவுக்கு ஒப்புக்கொண்ட காட்கில் அவர்கள், அதிகாரிகள் மட்டத்தில் நம் நிதி பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் திரும்பப் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும் என்ற அளவோடு பேச்சு வார்த்தை முடிந்தது. அந்த சந்திப்புக்குப் பிறகு 1970 அக்டோபர் 31, நவம்பர் 1 ஆகிய இரு நாட்களிலும் அதிகாரிகள் மட்டத்தில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றன.

தலைமையமைச்சரிடம் 1970 டிசம்பர் இறுதியில் இதே கோரிக்கைகளை மீண்டும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கூறி

யிருக்கிறேன். 1971 ஜனவரி 19-ல் தலைமை அமைச்சருக்கு மீண்டும் இது குறித்து வற்புறுத்திக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன்.

தொடரும் போராட்டம்

நம் வாதங்களுக்கு ஒரு சில மறுப்புகள் தெரிவிக்கும் நீண்ட குறிப்பை திட்டக்குழுச் செயலாளர் 1971 ஜனவரி 12-ல் அரசுக்கு அனுப்பினார். அதற்கு பிப்ரவரி 3-ம் நாள் மறுபடியும் பதில் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி தொடர்ந்து மத்திய அரசோடு போராடிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

டாக்டர். எச். வி. ஹாண்டே : 21—3—70 அன்று நடந்த என்.டி.சி. மீட்டிங்கில் சில நிபந்தனைகளைக் கூறியதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த மீட்டிங்கில் இதையெல்லாம் செயலில் ஒத்துக்கொள்ளும் வகையில் அதிகார பூர்வமாகத் தெரிவிக்கும் வகையில் வாயில் சொன்னதோடு மட்டுமில்லாமல் ' டிஸ்சென்டிங் நோட் ' எழுதியிருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

முதல்வர் : அங்கே நமது பேச்சுக்கள்தான் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி ரிகார்டுகள் எதுவும் பதிவு செய்யப்படுவதில்லை.

நாம் எந்தெந்த அளவுக்குப் போராடி இருக்கிறோம், எந்தெந்த அளவுக்குப் போராடி வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம், பெற வேண்டிய உரிமைகளை எப்படி எப்படியெல்லாம் வலியுறுத்திப் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதற்காகத்தான் இதையெல்லாம் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

தகுதி வரைமுறையை எதிர்ப்பது ஏன் ?

திட்டத்திற்காக மத்திய அரசு கொடுக்க ஏற்கெனவே ஒத்துக் கொண்ட தொகை 250 கோடி ரூபாய்; ஆனால் மத்திய அரசு 202 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் குறைத்திருக்கிறது. மத்திய அரசின் சார்பிலே அங்கே இருக்கிற திட்டக்குழு, மாநிலங்களுக்கு என்று சில தகுதிகளை வரையறுத்தது. அந்தத் தகுதிகள் என்ன என்ன என்று பார்த்தால் மக்கள் தொகுதியிலே 60 சதவீதம், நபர்வாரி வருமானம் என்பதிலே ஒரு 10 சதவீதம், தனிப் பிரச்சினைகள் என்பதற்காக ஒரு 10 சதவீதம் ; வரி விதிக்க எடுத்த முயற்சிக்காக ஒரு 10 சதவீதம், தொடர்ந்து திட்டவேலைகள் நடைபெறுகிறதா என்ற அடிப்படையில் 10 சதவீதம் என்ற அளவில் வரையறுத்திருக்கிறது. இந்த அளவிலேதான் மாநிலத்தின் தகுதிகள் என்று தகுதியை உருவாக்கினார்கள்.

இந்த அடிப்படையின் காரணமாகத் தமிழ்நாடு அரசுக்குக் கிடைக்கக்கூடியது கிடைக்காமல் போய் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் தகுதிகளை வரையறுத்த முறைகளை எதிர்க்கிறேன்.

இப்படித் தகுதி வரையறுத்த முறைகளால் ஆந்திரா 40 கோடி ரூபாய் இழந்துவிட்டது; மத்தியப்பிரதேசம் 26 கோடி ரூபாயை இழந்திருக்கிறது; மைசூர் 49 கோடி ரூபாயை இழந்து விட்டது, மேற்கு வங்காளம் 24 கோடி ரூபாயை இழந்து விட்டது, தமிழ்நாடு 48 கோடி ரூபாயை இழந்து விட்டது.

வராது போல உதவி

நபர்வாரி சராசரி வருமானம் என்றிருக்கிறதே ஒரு பத்து சதவீதம்; அதை அகில இந்தியக் கணக்கிலே பார்த்தால் அனைத்திந்திய சராசரி 418 ரூபாய். தமிழ் நாட்டின் நபர்வாரி சராசரி வருமானம் 434 ரூபாய். 418 ரூபாய்க்கு மேல் நபர்வாரி வருமானம் இருந்தவர்களுக்கு உதவி மறுக்கப்பட்டது. நமக்கு—தமிழ் நாட்டுக்கு 16 ரூபாய் அதிகமானது என்ற காரணத்தாலே, நமக்கு அந்தப் பத்து சதவீதத்தில் பங்கு இல்லையென்று சொல்லிவிட்டார்கள். 418-க்கும் 434-க்கும் அதிக வித்தியாசம் இல்லையென்ற அளவில் அவர்கள் செயல்பட்டிருந்தால் நமக்கு மேலும் 25 அல்லது 30 கோடி ரூபாய் கிடைத்திருக்கும்.

அதே நேரத்தில் என்ன செய்தார்கள்? 9 மாநிலங்களுக்கு ரூ. 800 கோடி சிறப்பு நிதியாகத் தந்தார்கள். முன்பு நான் கூறியபடி தகுதி வரையறுத்த முறைகளால் மத்திய உதவியைக் கணிசமான அளவு இழந்த தமிழ்நாடு உள்ளிட்ட மாநிலங்களில், மத்தியப் பிரதேசம், ஆந்திரா, மைசூர், மேற்கு வங்காளம் ஆகிய நான்கு மாநிலங்களுக்கு இச் சிறப்பு நிதியில் பங்கு அளித்தார்கள். ஆனால் அந்த நிதியில் தமிழ் நாட்டுக்குப் பங்கு இல்லை.

அதிகமாகச் சண்டைபோட்டு, நிபந்தனை போட்டு, தேசிய வளர்ச்சிக்குழுக் கூட்டத்தில் கேட்டபோது 7 கோடி ரூபாய் தரப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டு தர மறுக்கிறார்கள்; அதைத்தான் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலும் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறோம்.

தனிப் பிரச்சினையாக கணக்கிட்டு மேற்கு வங்காளத்தில் கல்கத்தா நகரத்திற்குப் பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், சென்னை மாநகரத்திற்குத் தனிப் பிரச்சினையாகப் பணம் கொடுக்கவில்லை. சென்னை மாநகரின் மவுண்ட்ரோடு மற்றும் பல ரோடுகளையும் பார்த்துவிட்டு, சென்னை மாநகரம் எல்லாவகையிலும் முன்னேறியிருக்கிறது என்று நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொள்ள நான் விரும்பவில்லை.

கடற்கரையோரத்தில் இருக்கிற குப்பங்களில் எவ்வளவோ பேர் நடுத்தெருவில் படுப்பதற்குப் பாய் கூட அற்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். குடிசைகள் எல்லாம் இருள் சூழ்ந்திருக்கின்றன. சுகாதார வசதி கிடைத்தபாடில்லை. இவ்வகைக் குறைகளை நீக்கி, மேம்பாட்டுக்காக நாம் 40 கோடி ரூபாய் அளவிலே குடிசை மாற்று வாரியத்தை அமைத்திருக்கிறோம்.

• இதைத் தவிப்பிரச்சினையாக மத்திய அரசு கவனித்து அதிலே பத்துச் சதவீதம் ஒதுக்கியிருந்தால் நமக்கு ஒரு பத்துக் கோடி ரூபாய் கிடைத்திருக்கும். மாநிலத் தகுதி என்ற அடிப்படையில் செயல்படுகிற விதம், நமக்கு மறுக்கப்படுகிற விதம் சரியில்லை.

ஐந்து மாநிலங்களுக்கு மத்திய திட்ட உதவியில் இழப்பு ஏற்பட்டதில், தமிழ்நாட்டைத் தவிர நான்கு மாநிலங்களுக்கு சிறப்பு நிதி கிடைக்கிறது. வேறு ஐந்து மாநிலங்களுடன் சேர்த்து 800 கோடி ரூபாய் சிறப்பு நிதியாகத் தரப்படுகிறது. அதில் நமக்குப் பங்கு இல்லையென்று சொல்வது நியாயம் அல்ல என்பதைத்தான் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலும், நிதிநிலை அறிக்கையிலும் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறோம்.

போராடிப் பெற்றவை

நாம் போராடி எதுவுமே பெறவில்லையா என்று கேட்டால், போராடிப் பெற்றிருக்கிறோம் என்று சொல்ல விழைகிறேன்.

கையாலாகாதவர்கள், புள்ளி விவரங்களைக் கேட்டறியாதவர்கள் என்றெல்லாம் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொல்லாவிட்டாலும், சுற்றிச் சுற்றி அந்தப் பொருள் தொனிக்கும் படியாகப் பேசினார்கள்.

சென்ற ஆண்டு மட்டும் வாதிட்டு வறட்சிப் பணிக்காக 14 கோடி ரூபாய் பெற்றிருக்கிறோம்.

அடுத்து, ராயலசீமா கடன், ராஜாஜி ஆட்சியில் ரிசர்வ் பாங்கின் ஓவர் டிராஃப்ட் ஆக 23 கோடி ரூபாய் இருந்தது. அதில் நமக்கு 13 கோடி ரூபாய் பங்கு உண்டு.

இப்போது பேரவைத் தலைவராக இருப்பவர் நிதியமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் அதைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். போராடியதன் விளைவாகத் தவணையாக அந்தக் கடன் (13 கோடி ரூபாய்) 4 வருடமாக தள்ளிக் கொடுத்து வருகிற சாதகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இப்படியாக நாம் சென்ற ஆண்டு 31 கோடி ரூபாயைப் பெற்றிருக்கிறோம். புயல்நிவாரணப் பணிகளுக்காக 14 கோடி ரூபாய், பின்னர் 10 கோடி ரூபாய், பின்னர் 7 கோடி ரூபாய் ஆக—சென்ற ஆண்டு வாதிட்டுக் கேட்டுப் பெற்றது 31 கோடி ரூபாய் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம்

அதேபோல் இந்த ஆண்டும் பெற வேண்டுமென்றுதான் போராடி வருகிறோம். சட்டசபையில் இப்படி அறிக்கை வைத்திருக்கிறோம், பேசுகிறோம், இவையெல்லாம் எங்களுடைய எதிர்ப்புத்தான். தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய சார்பாக மத்திய அரசுக்குக் காட்டும் எதிர்ப்புத்தான் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மக்களிலே சிலபேர் இது எங்கே பிரிவினையில் கொண்டு போய்விடுமோ என்று அஞ்சுகிறார்கள். அப்படி அஞ்சத் தேவையில்லை. மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்றுதான் கோருகிறோம். இந்திய நாட்டு ஒருமைப் பாட்டில் நாம் அக்கறை கொண்டிருக்கிறோம். இந்திய நாடு ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் ஆசைப் படுகிறோம்.

இந்திய நாடாளுமன்றத்திலே ஒரு தீர்மானம் நிறை வேற்றப்பட்டிருக்கிறது. கிழக்கு வங்காளப் பிரச்சினையை அந்தத் தீர்மானம் பரிந்துரைத்திருக்கிறது. ஒரு நாடு பிரிந்துபோகிறபோது நாடாளுமன்றத்திலே ஆதரவு தரப் படுகிறது. அதைப்பற்றிய சர்ச்சையில் நான் இறங்க விரும்பவில்லை.

முஜிபுர் ரகுமான் கோரியது என்ன?

கிழக்குப் பாகிஸ்தானின் தலைவராக இருக்கிற முஜிபுர் ரகுமான் என்ன கோரிக்கைகளை ஆரம்பத்தில் வைத்தார்? இலங்கையில் இருந்து வெளிவரும் 'பீப்ள்ஸ் வில்' என்ற பத்திரிகையில் ரகுமானுடைய ஆறு அம்சத் திட்டம் இருக்கிறது.

இவைகளை யெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக்கொண்டு அதைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்கிறது என்று யாரும் கருதவேண்டாம்.

இப்போது சுதந்திர நாடு என்று கேட்கிற ரகுமான் முதலில் ஆறு அம்சத் திட்டத்தைத்தான் முன்வைத்தார். அவ ரதுமுதல் திட்டம் கிழக்குப் பாகிஸ்தான், மேற்கு பாகிஸ்தான் இரண்டு மாநிலங்களில் உண்மையான தன்மையில் கூட்டாட்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது. இது நாம் கேட்கிற சுயாட்சியின் உண்மையான தன்மையில், கூட்டாட்சி ஏற்படவேண்டும் என்பதன் சாயலாகத் தோன்றக் கூடும்.

இரண்டாவது திட்டம், பாதுகாப்பு, வெளி விவகாரம் ஆகிய இரண்டு மட்டும் மத்திய அரசின் அதிகார வரம்பில் வரவேண்டும்; மீதி அத்தனை அதிகாரங்களும் மாநிலத் திற்கு வரவேண்டும் என்பது. நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. நம்முடைய மாநில சுயாட்சியில் அப்படிச் சொல்லவில்லை. நமக்கும் அதற்கும் வித்தியாசமிருக்கிறது;

மூன்றுவதாக, இரண்டு பகுதிகளுக்கும் கரன்சி நோட்டு தனித் தனியாக இருக்க வேண்டும். அடுத்தது, வரி போடும் அதிகாரமும், வசூலிக்கும் அதிகாரமும் மாநிலத் திற்கே இருக்க வேண்டும் என்று கோரியிருக்கிறார். இந்த வருமானத்திலிருந்து மத்திய அரசின் நிர்வாகத்திற்கு ஒரு பகுதியைச் செலுத்துவது என்பது அவருடைய திட்டம். இங்கே தலை கீழாக இருக்கிறது. மத்திய அரசு வசூலித்து ஒரு பகுதியைத்தான் நமக்குக் கொடுத்து வருகிறது;

அடுத்து, அந்தந்த மாநில அந்நியச் செலாவணிவருமானம் அந்தந்த மாநில அரசின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு இருக்க வேண்டும் என்பது. மத்திய அரசுக்குச் செலவுக்குத் தேவை யான அந்நியச் செலாவணியை மாநில அரசு பங்காகச் செலுத்த வேண்டும். அடுத்து, வர்த்தகம், தொழில் வளர்ச்சிகளுக்காக வெளிநாடுகளோடு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்கிற உரிமைகளை மாநிலத்திற்கே வழங்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையாகும்.

ஆறுவது (ஏ) தனி ராணுவம், இருமாநிலங்களுக்கும் தனித் தனியாக இருக்க வேண்டும். அதிலேயும் (பி) வங்க மொழியும் கூட்டாட்சி மொழிகளில் ஒன்றுக வேண்டும்.

இவை எல்லாம் முஜிபுர் ரகுமான் தன்னுடைய மாநில சுயாட்சித் திட்டத்திற்காக எடுத்து வைத்த 6 அம்ச மாகும். இப்போது அவரது மாநில சுயாட்சித் திட்டம் நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் தேடுகிற திட்டமாக, பாகிஸ்தானில் இருந்தே பிரிந்து போகிற திட்டமாக ஆகிவிட்டதைக் காண்கிறோம்.

எதிர்க் கட்சித் தலைவரின் ஆதரவு

மேலவை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் பேசும்போது நம்முடைய உரிமைகளுக்காக நாங்கள் எத்தகைய நடவடிக்கை எடுத்தாலும் 'நாங்கள் உதவத் தயார்' என்று சொன்னார்கள்.

நான் பேசும்போது குறிப்பிட்டேன். அவர் கவனம் இல்லாமல் சொல்லவில்லை. நாங்கள் எத்தகைய நடவடிக்கை எடுத்தாலும் உதவத் தயார் என்று திரு. ராஜாராம் அவர்கள் சொன்னார் என்றால் நாங்கள் எடுக்கிற நடவடிக்கைகள் எல்லாம் அறவழி முறையில் இருக்கும். இந்தியாவைப் பலப்படுத்தி மாநிலங்களும் வளப்படுகிற முறையில்தான் இருக்கும் என்கிற நம்பிக்கையின் காரணமாகத்தான் எத்தகைய நடவடிக்கை எடுத்தாலும் ஒத்துழைக்கத் தயார் என்று சொல்லியிருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டேன்.

இது பிரிவினைக் கோரிக்கை அல்ல

அதையேதான் மீண்டும் சொல்கிறேன். நாம் கோருகிற அதிகாரங்கள் மாநிலத்தைத் தனியாகப் பிரிப்பதற்கு அல்ல. இந்தியா எப்போதும் ஒன்றுக வலுப்பெற்று இருப்பதற்கு அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்படவேண்டும் என்று கோருகிறோம். மாநில அதிகாரங்களில் மத்தியத் தலையீடு அடிக்கடி இல்லாதபடி, தவிர்க்கப்பட வேண்டும். மத்திய அரசின் அதிகாரச் சுமை குறைந்தால் அதுவும் செம்மையாகத் திறம்படத் தன் பணியை ஆற்றமுடியும். மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம் பரவலாக்கப்படுவதன் மூலம் மாநிலங்கள் வளமடையும் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். கவர்னரின் உரையிலும், எனது அறிக்கையிலும், இந்தக் கருத்துத்தான் எதிரொலிக்கிறது. இதுதான் இந்த மன்றத்தின் ஏகோபித்த வாசகமாக உருக்கொள்ள வேண்டும்.

கவர்னர் பெருமான் உரையில் புரட்சிகரம் இல்லை, சோஷலிசம் இல்லை என்று விவாதத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்களும், திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்களும் நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றிச் சொன்னார்கள். பல அன்பர்கள் புரட்சிகரமான மாறுதல் உண்டாக்கப்பட வேண்டும் என்றார்கள்.

நிலமில்லாதோர் இல்லை என்ற நிலை

நிலம் இல்லாதவர்கள் இருக்கக் கூடாது, ஒவ்வொரு வருக்கும் 50 சென்ட் நிலமாவது இருக்க வேண்டும். 15 குழி மனைக்கட்டாவது இருந்தாகவேண்டும் என்கிற புதிய சூழ் நிலையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தக்க ஏற்பாட் டைச் செய்ய என்னுடைய தலைமையில் உருவாகியிருக்கிற அந்தக் குழு வரைவில் அந்தப் பணியை ஆராயத்தொடங்கும்.

பஸ் உச்சவரம்பைப் பற்றிக்கூடச் சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படைக் கருத்தைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. நேற்று திருமதி அனந்த நாயகி அவர்கள் பேசும்போது கூடக் குறுக்கிட்டுச் சொன் னேன். பஸ்ஸுக்கு உச்சவரம்பு வரைவில் வரும். 'ரெட் ராஸ்பெக்டிவ் எஃபக்டோடு' வரும் என்று இந்த நேரத்திலும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வேடுவர்கள் சூழ்ந்த மான்

மேலவையில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மது விலக்கைத் தயவு செய்து எடுத்து விடாதீர்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். மது விலக்குக் கொள்கையைப் பொறுத்த வரை தி.மு.க. வுக்கு அதில் நம்பிக்கை இல்லை என யாரும் கருதமாட்டார் கள். எங்களை ஆளாக்கிவிட்ட பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சட்டப் பேரவையிலும் மேல வையிலும் உரை நிகழ்த்தும் போது இந்த அரசு மது விலக்குக் கொள்கையில் தீவிரமாக இருக்கும் என்று அறிவித்தார்கள்.

தமிழ்நாட்டிலும், குஜராத் திலும் மட்டும் இப்போது மதுவிலக்கு அமுல் படுத்தப்பட்டு

வருகிறது: இந்தியா முழுமைக்கும் ஏன் இதனை அமுல் ஆக்கக்கூடாது என்பது தான் நமது கேள்வி. நான் கூட நிருபர்களைச் சந்தித்தபோது குறிப்பிட்டேன். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் எனக் கேட்கும் நாங்கள் இந்த ஒரு அதிகாரத்தினை மத்திய அரசுக்குத் தரத் தயாராக இருக்கிறோம். அதனைக் கொண்டு இந்தியா முழுவதற்கும் மதுவிலக்கை அமல்படுத்த மத்திய அரசு முன் வரவேண்டும் என்றேன்.

தமிழ் நாட்டில் மதுவிலக்கு அமலில் இருக்கிறது. ஆனால் இங்கிருந்து 50 மைல் சென்றால் பாண்டிச்சேரி—அங்கு மதுவிலக்கு கிடையாது. இந்தப் பக்கம் 50 மைல் சென்றால் ஆந்திர எல்லை வருகிறது; மறுபக்கம் 50 மைல் சென்றால் பெங்களூர் வருகிறது. மற்றொரு பக்கம் கேரளம். இப்படி நான்கு பக்கமும் வேடுவர்கள் சூழ்ந்த மானை நமது மாநிலம் விழித்துக்கொண்டிருக்கிறது. நமது மாநிலத்துக்குக் கிடைக்கும் வருமானத்தையும் இழந்து நிற்கிறது.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நமது மாநிலத்தில் மதுவிலக்குத் தோல்வி அடைந்துவிட்டதாகக் கூறினார்கள். நான் அதனை ஒப்புக்கொள்கிறேன். முந்தைய அரசினரைப் போல் ஆகா! மகாப் பெரிய வெற்றி! எனக் கூறி என்னையே நான் ஏமாற்றிக்கொள்ள விரும்பவில்லை. நான் உறுதியாக ஒப்புக்கொள்கிறேன். இக்கொள்கை தோல்வி அடைந்து பலரது நாணயத்தையும் கெடுக்கிறது. அதிகார வர்க்கத் தாரையும் கெடுக்கிறது. இதனை ஏன் கவனிக்கக்கூடாது என்று கேட்கலாம். ஒன்று இரண்டா கவனிப்பதற்கு? கொள்கையைப் பொறுத்தவரை இது புனிதமான திட்டம். ஏற்கிறேன். இந்தப் புனிதமான கொள்கை இந்தியா முழுதும் இருக்க வேண்டாமா?

குதிரைப் பந்தயம் ஏன்?

குதிரைப் பந்தய ஒழிப்பும் ஒரு நல்ல திட்டம். எப்போது ஒழிக்கப் போகிறீர்கள் என்று இங்குள்ளவர்களைவிட அண்டை மாநிலத்தவர் அதிக அக்கறை காட்டுகின்றனர். நாம் எடுத்துவிட்டால் உடனே நமது மாநில எல்லையை ஒட்டி அவர்கள் எல்லையில் குதிரைப் பந்தயத்தை ஆரம்பித்து வருமானம் பெறலாம் என முனைந்து நிற்கிறார்கள்!

தீண்டாமை ஒழிப்பு

தீண்டாமை ஒழிப்பு நல்ல திட்டம் தான். அது தமிழ் நாட்டில் மட்டுமிருந்தால் என்ன நிலை? தமிழ் நாட்டில் தீண்டாமை ஒழிந்து—இங்குள்ள ஒரு ஆதி திராவிட நண்பர் அடுத்த ஆந்திர மாநிலத்திற்குச் சென்று அங்குத் தீண்டாமை ஒழிக்கப்படாமலிருந்தால் என்ன நிலை ஏற்படும்—இங்கு

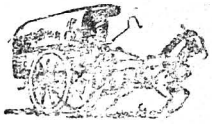
நடப்பது போல அங்கு நடந்தால் அவர் அடி உதைக்கு உள்ளாகமாட்டாரா? இப்போது தீண்டாமை ஒழிப்பு அகில இந்திய ரீதியில் பரப்பப்பட்டிருப்பதால் அகில இந்தியாவிலும் வெற்றி பெறும் நிலை உள்ளது.

தீண்டாமை ஒழிப்பைப் போலவே காந்தியக் கொள்கையான மதுவிலக்கை, காந்தி வளர்த்த காங்கிரஸ் அரசுகள் கைவிட்டுவிட்டன. நமது அரசு கைவிடாததற்குப் பாராட்டுத் தெரிவித்தார்கள்.

மதுவிலக்கைப் பற்றி திரு டி. கே. சண்முகம் அவர்கள் ஒரு பாட்டையே பாடினார்கள். மதுவிலக்கை ரத்து செய்தால் ஆங்காரமாக தொகையருவே பாடிவிடுவார்கள். அந்த அருமையான பாட்டைக் கேட்கவாவது ரத்து செய்தால் என்ன என்று கூட ஒரு ஆவல் தோன்றுகிறது. நான் இப்படியெல்லாம் கூறுவதால் மதுவிலக்கு ரத்தாகும் எனப் பத்திரிகைக்காரர்கள் தலைப்புப் போட்டுவிடவேண்டாம் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்தகைய சூழ்நிலைகளைக் கொண்டு மதுவிலக்கு அமல்படுத்தப்பட வேண்டுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள் என்று அனைத்துக் கட்சியினரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு *(நி. காங்)* : முதலமைச்சர் அவர்கள் மதுவிலக்கு எடுக்கப்படலாம் என்ற தோரணையில் உரை நிகழ்த்தினார்கள். இங்குள்ள 2 கோடி பெண்கள் சார்பில் தயவு செய்து மதுவிலக்கை ரத்து செய்து விடாதீர்கள் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முதல்வர் : ரத்து செய்யப் போவதாகக் கூறவில்லை. உறுப்பினர்களைச் சிந்தித்துப் பார்க்கத் தான் கூறினேன். மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்ட மாநிலங்களிலும் பெண்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்.

நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்துக்கு முதல்வர் பதில்

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை, மேலவை ஆகியவைகளில் இடைக்கால நிதி நிலை அறிக்கை விவாதத்துக்குப் பதிலளித்துத் தமிழக முதல்வர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்கள் நிகழ்த்திய உரைகளின் தொகுப்பு கீழே தரப்படுகிறது. முதல்வர் அவர்களின் உரை வருமாறு :—

இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கை மீது நடைபெற்றுள்ள விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கிற இந்த நேரத்தில் ஏற்கனவே இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக இருந்து பிறகு அயல் நாடாக ஆகிவிட்ட பாகிஸ்தானின் ஒரு பகுதியான கிழக்கு வங்காளத்தில் நடைபெறுகிற கோரக் கொலைகளை, உலக அரசியல் சட்டங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு மனிதாபிமானத்தோடு நாம் கூர்ந்து கவனித்து, அந்த மக்களினுடைய உரிமைகளுக்காகப் போராடுகிற வீர மறவர்களுக்கு நம்முடைய ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இது வெளிநாட்டு விவகாரம், அதிலே நாம் தலையிடக்கூடாது என்றாலும் கூட, நான் முதலில் குறிப்பிட்டதைப்போல் உலக அரசியல் சட்டங்களினுடைய நிலைமைக்கும் அப்பாற்பட்ட நிலையில் மனிதாபிமானத்தோடு நான்கு கோடி தமிழ் மக்களின் சார்பாக ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கைமீது பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் வெகு விளக்கமாக நல்ல பல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த அவையில் இன்றைக்கு ஒரு புதிய அரசு மீண்டும் திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தின் சார்பில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற நிலையில், நிதிநிலை அறிக்கையை நிதி அமைச்சர் என்ற முறையில் நான் முன்வைத்து உங்களுடைய சீரிய கருத்துக்களையெல்லாம் கேட்டுப் பதிலளிக்கிற பேறு பெற்றமைக்குப் பெருமைப்படுகிறேன். மிகுந்த பூரிப்பும் அடைகிறேன்.

ஆற்றல் படைத்தவர்கள்

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டு நான்காண்டுக் காலம் அவர் வழி நின்று ஆட்சி நடாத்தித் தமிழ் நாட்டுப்பெருங்குடி மக்களின்பேராதரவினைப்பெரும்பான்மையாகப் பெற்று இந்த அரசு அமைந்திருக்கிறது. இங்கு வந்திருக்கிற உறுப்பினர்கள் எவ்வளவு ஆற்றல் மிக்கவர்கள் என்பதை நான் நன்கு அறிவேன்.

இந்த மாமன்றத்திற்கு வந்திருக்கிற உறுப்பினர்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் மாத்திரம் 30 வழக்கறிஞர்களும், நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் 5 வழக்கறிஞர்களும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் 2 வழக்கறிஞர்களும், பார்வேர்ட் ப்ளாக் கட்சியின் சார்பில் ஒரு வழக்கறிஞரும், முஸ்லீம் லீக் சார்பில் ஒரு வழக்கறிஞரும் ஆக 39 வழக்கறிஞர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் உறுப்பினர்களாக வந்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் டாக்டர்கள் 4 பேரும், சுதந்திரா கட்சி சார்பில் 2 பேரும் ஆக ஆறு பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆற்றல் மிகு கருத்துரைகளை மாத்திரம் அல்ல, சமயத்தில் உதவக் கூடிய அளவிலும் இங்கே ஆறு டாக்டர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகளாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் 5 பேரும் சுயேச்சை ஒருவரும் ஆக 6 பேர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். பொறியாளர்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் ஒருவர் இடம் பெற்றிருக்கிறார். பட்டதாரிகள் சார்பில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் 20 பேரும், காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் 3 பேரும், ஆக 23 பேர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

எதிர்க்கட்சிகள் வரிசை

இந்த அளவிற்கு ஆற்றல் படைத்தவர்கள், வழக்கறிஞர்கள், மருத்துவத்துறை நண்பர்கள், பொறியாளர் இப்படிப் பட்டவர்கள் நிறைந்திருக்கிற இந்த மாமன்றத்தில் நான் முதல் அமைச்சராக இருப்பதிலும், விவாதங்களுக்குப் பதில் அளிப்பதிலும் உள்ளபடியே பெரும்பேறு பெற்றவன் என்ற முறையில் நான் பெருமைப்படுகிறேன். எதிர்க்கட்சி வரிசையில் அமர்ந்திருப்பவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர், காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக வீற்றிருக்கும் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள். அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்திருக்க வேண்டுமென்று நான் பலமுறை ஆசைப்பட்டவன். அந்த ஆசை இன்றைக்கு அரைகுறையாக நிறைவேறியிருப்பதற்காக நான் உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஏனென்றால் நல்ல வாதத்திறமையோடும், கருத்தாழத்தோடும், புள்ளி விவரங்களோடும், மெத்த மரியாதையுணர்ச்சியோடும், அரசியல் பண்போடும், தமிழர்களின் நாகரீகத்திற்கு ஏற்றவாறு அவர்கள் பேசக் கூடியவர்கள் என்ற காரணத்தினாலும், அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்திருக்கக் கூடாதா என்று நான் பல நேரங்களில் எண்ணியதுண்டு. என்னுடைய அமைச்சர் பெருமக்களிடத்திலும் அதைப் பற்றிச்சில நேரங்களில் அங்கலாய்த்துக் கொண்டதும் உண்டு. இன்று அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக வரமுடியாவிட்டாலும் இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சிக்

குழுவில் பிரதான கட்சியாக இருக்கிற காங்கிரஸ்கட்சியின் தலைவராக அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு வழி வகுத்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அவர்கள் நன்றி சொல்லாவிட்டாலும் நான் அவர்கள் இங்கு இடம் பெற்றிருக்கிறார்களே என்ற வகையில் எனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் தலைவராக வீற்றிருக்கிற மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு மேலாகப் பாராளுமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்து பாராளுமன்றத்தில் நீண்ட நேரம் பேசக்கூடியவர் என்ற பெயரையும், நல்ல பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லக்கூடியவர் என்ற புகழையும் பெற்றவர்களாவார்கள். அவர்களுடைய முற்போக்கு எண்ணங்களை இந்த மாமன்றத்தில் தங்குதடையில்லாமல் எடுத்துச் சொல்லட்டும். அவைகள் எல்லாம் எங்களுக்கு நல்ல அறிவுரைகளாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

தோழமை உணர்ச்சி

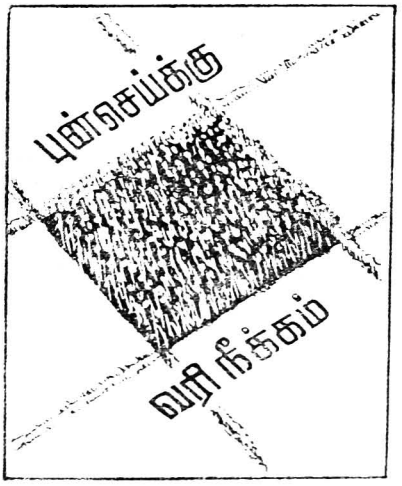
முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் தலைவராக வீற்றிருக்கிற பெருமதிப்பிற்குரிய திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்கள் நாங்களெல்லாம் மாணவர்களாக இருந்த காலத்தில் மேடைப் பேச்சுக்கள் மூலமாக நாங்கள் எல்லாம் உணர்ச்சியும் உத்வேகமும் அடையக்கூடிய அளவிற்கு தமிழ்நாட்டில் புகழ் வாய்ந்தவர்களாக இருந்தவர்களாவார். இன்று சட்ட மன்றத்தில் முஸ்லிம் லீக் கட்சியின் தலைவராகப் பொறுப்பேற்று அவர்கள் தரக்கூடிய இனிய கருத்துக்கள், தோழமை உணர்ச்சியோடு பரிமாறிக் கொள்ளக்கூடிய நல்லெண்ணங்கள் இவைகளுக்கெல்லாம் இந்த மாமன்றத்தில் நல்ல மதிப்பு இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியின் தலைவராக அமர்ந்திருக்கக் கூடிய நண்பர் திரு. பெருமாள்அவர்கள் வீர உரை ஆற்றுவர், அதே நேரத்தில் விவேகம் மிளிர்ந்திருக்கத் தக்க அளவிற்கு உரையாற்றுவார். அவர்கள் கட்சி சார்பில் எடுத்துச் சொல்கிற கருத்துக்களையும் இம்மாமன்றம் நின்று நிதானித்துக்கவனித்து நல்லவைகளைச் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்றும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

குட்டியைக் கவ்வும் பூனை

சுதந்திராக் கட்சியின் தலைவராக வீற்றிருக்கிற மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் மேலவை உறுப்பின

ராகவும் இருந்திருக்கிறார்கள். இம்மாமன்றத்திலும் நான் காண்டுக் காலம் உறுப்பினராக வீற்றிருந்து இப்போதும் உறுப்பினராகவும், சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவராகவும் வீற்றிருக்கக்கூடிய வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது, அவர்கள் ஒருமுறை அரசினுடைய கொள்கைகளைக் கண்டித்துப் பேசிய நேரத்தில் அன்றைய தினம் முதல் அமைச்சராக இருந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், ஹாண்டே அவர்கள் எங்களைக்கண்டிப்பது பூனை தன் குட்டியை வாயால் கவ்விச் செல்வது போல் இருக்கிறது. மாறாகக் காங்கிரஸ்காரர்கள்கண்டிப்பது பூனை எலியைத் தூக்கிச் செல்வது போல் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இனிமேல் எந்த லாவகத்தைக் கையாள்வார்களோ தெரியாது. ஏனென்றால் எலியைத் தூக்குகிற நிலைமையில் உள்ளவர்களைச் சேர்ந்திருக்கிற காரணத்தினால் அவர்கள் குட்டியைக் கவ்வுவது போல் கண்டனங்கள் தெரிவிப்பார்களா அல்லது எலியைப் பிடிப்பது போல் கண்டனங்கள் தெரிவிப்பார்களா என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனாலும் இன்றைக்குக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் நிச்சயமாக பூனை, குட்டியைக் கவ்வுவது போலவே கண்டனங்கள் தெரிவிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருப்பதால் இருவரும் ஒருசாராராகயிருந்து நல்ல வகையில் தேவையான ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை இங்கு அறிவிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

மிகுந்த அடக்கத்திற்கும் எளிமைக்கும் பெயர்போனவராக விளங்குகிற நம் மதிப்பிற்குரிய திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் பி.எஸ்.பி. கட்சியின் தலைவராக வீற்றிருக்கிறார் அவர்களது பேச்சில். காரம் இருக்காது. என்றாலும் சாரம் அதிகமாக இருக்கும். அவர்களுடைய நல்ல அறிவுரைகளை ஏற்றிட ஆளும்கட்சித் தரப்பில் இருக்கிற நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். தமிழரசுக் கழகத்தின் தலைவராக வீற்றிருக்கிற நண்பர் திரு. தியாகராஜன் அவர்கள் பொதுப்பணிகளில் நாட்டம் கொண்டவர். பல பொது நிறுவனங்களில் இருந்தவர். அவருடைய தலைவர் இங்கு வரமுடியாமல் போனாலும்

அவருடைய தலைவரின் எண்ணங்களையெல்லாம் இங்கு எதிரொலிப்பார் என்ற அளவிலும் அவருடைய தலைவர் சிலம்புச் செல்வர் உரையாகவே அவரது உரையை நாங்கள் மதிப்போம் என்று இங்கு எடுத்துக்கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த மாமன்றத்திலே அமர்ந்திருக்கிற உறுப்பினர்களின் பணி எவ்வளவு நேர்த்தியாக இருந்திட வேண்டும், எவ்வளவு பொறுப்புடையதாக இருந்திட வேண்டும் என்பதனை முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பில் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டினார்கள். மின்விசிறியின் கீழே அமர்ந்து இருக்கும் நாம், இந்த நாட்டிலே நமக்காக வாக்களித்த லட்சோப லட்சம் மக்கள், ஏழை எளியவர்கள், சாதாரண மக்கள், தொழிலாளர்கள், நடுத்தர மக்கள், அவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய வாழ்வுக்காக மின்விசிறியைப் போல் சுழன்று கொண்டு, அவதிப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தில் இருக்க வேண்டியவர்களாவோம். நல்ல மெத்தையில் அமர்ந்து இருக்கிறோம், மேலே விசிறி ஓடிக் கொண்டு இருக்கிறது, எவ்வளவு பெரிய அந்தஸ்து நமக்குக் கிடைத்து இருக்கிறது என்று கருதாமல், இந்த இடத்தை நமக்குத் தந்த லட்சோப லட்சம் ஏழை எளிய மக்கள் ஏற்றம் பெற வேண்டுமென்ற நியாய உணர்வோடு, நேர்மை எண்ணத்தோடு, நாம் அவர்களுக்குத் தந்த வாக்குறுதிகளை மனதில் கொண்டு ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் பணியாற்ற வேண்டும் என்று இந்த அவையில் வீற்றிருக்கும் எல்லாக் கட்சித் தரப்பினர்களையும் கேட்டுக்கொள்வது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஜூன் மாதத்தில் விரிந்த நிலையில் கொள்கை விளக்கம்

இங்கே வைக்கப்பட்டுள்ள இடைக்கால நிதி நிலை அறிக்கையில் கொள்கை விளக்கங்கள் எதுவும் அதிகமாகச் சொல்லிவிட முடியாது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியது போல் ஜூன் மாதத்தில் வெளிவர இருக்கிற முழு வடிவம் உடைய நிதி நிலை அறிக்கையில்தான் அமைச்சரவையினுடைய கொள்கை விளக்கங்களை அதிகமாக எடுத்துச் சொல்ல முடியும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் உறுப்பினர் மாண்புமிகு அம்மையார் அனந்த நாயகி அவர்கள் ''வரிகள் குறையவில்லை, வசதிகள் பெருகவில்லை'' என்று தங்களுடைய பேச்சை முடித்தார்கள். வரிகள் குறையவில்லை என்று அவர்கள் சொல்லுகிற அதே நேரத்தில், நஞ்சைக்கும், புஞ்சைக்கும் நில வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டு இருப்பதை தமிழ் நாட்டிலே உள்ள மக்கள் யாரும் மறந்து இருக்க முடியாது. இன்னும் ஏராளமான வரிச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அன்புச் செழியன் எடுத்துக் காட்டியதுபோல், ஒரு அரசாங்கம் என்றால், அது வரி போடாமலேயே நடக்க வேண்டும் என்கிற கொள்கையை யாரும் ஏற்றுக் கொண்டது கிடையாது.

தாங்கக்கூடியவர்களுக்கு வரி

நாங்களும் வரியைப் போடமாட்டோம் என்று சொன்னது கிடையாது. தாங்கக் கூடியவர்களுக்கு வரி போட்டு, தாங்க முடியாத மக்களுக்கு வசதிகளைப் பெருக்குவதுதான் ஒரு முற்போக்கு அரசாங்கத்தின் நல்ல கொள்கையாக இருக்க முடியும். அந்த வகையிலேதான் வரிகள் இந்த நாட்டிலே நான்காண்டுக் காலமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதிலே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களும், அம்மையார் அனந்தநாயகி அவர்களும் தரப்பட்டுள்ள குறிப்பேடுகளிலிருந்து இரண்டொன்றைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

ரிஜிஸ்டிரேஷனுக்கு எந்த அளவிற்கு இடைக்கால வருமானம் உயர்ந்து இருக்கிறது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ரிஜிஸ்டிரேஷனுக்கு உயர்ந்திருக்கிற அந்த வருமானம் இன்றைக்கு 316 லட்சம் ரூபாயாக இருக்கிறது. ஆனால், 1938–39 ஆண்டிலே 32 லட்சம் ரூபாயாக இருந்தது. 1962-ம் ஆண்டிலேயே 124 லட்சம் ரூபாயாக உயர ஆரம்பித்து விட்டது. ரிஜிஸ்டிரேஷனில் ஏதோ நாம் கூடுதலாக வருமானத்தைப் பார்க்கிறோம் என்று மாத்திரம் எடுத்துக் கொள்ளாமல் ரிஜிஸ்டிரேஷனில் அதிக வருமானம் வருவ

தற்குக் காரணம், அந்தக் காலத்தை ஒட்டி நிலங்களின் மதிப்பீடுகள் உயர்ந்துகொண்டு போகிறது என்பதையும், அதற்கு ஏற்றவாறு ரிஜிஸ்டிரேஷன் கட்டணம் மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு அதிக வருமானம் வருகிறது என்பதையும் நாம் மறந்து விடுவதற்கு இல்லை.

வருமானம் உயர்ந்ததின் காரணம்

அடுத்ததாக, மோட்டார் வாகனங்கள் மீதானவரி. இதன்பேரில் 1938-ல் 81 லட்சமாக இருந்த வருமானம், இப்போது 23 கோடியாக வருகிறது என்றால் அந்த அளவுக்கு வாகனங்கள் எண்ணிக்கை உயர்ந்து இருக்கிறது என்பதுதான் காரணமே தவிர, வரிகள் மட்டும் உயர்ந்துவிட்டன என்பது காரணமல்ல.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் பேசுகிற நேரத்தில் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்ற கடன் தொகைகள், அவை அனுமதிக்கப்பட்ட காரியத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டதா என்ற விவரத்தைத் தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலும், மாநகராட்சி மன்றத்தின் நிலையில் இருக்கிறார்கள். மாநகராட்சி மன்றக் கணக்கிற்கும், மாநில அரசின் கணக்கிற்கும் இருக்கிற வேறுபாடுகளை நாம் முதலில் புரிந்து கொண்டாக வேண்டும்.

கார்ப்பரேஷன் முதலிலேயே அரசிடமிருந்து கடனைப் பெற்றுவிட்டு, பிறகு செலவுகளைச் செய்கிறது. ஆனால், மாநில அரசு அப்படி அல்ல. பெரும்பாலும் செலவுகளைச் செய்துவிட்டு, அதற்கு ஈடுகட்ட மத்திய அரசிடம் கடன் அல்லது மான்யங்களைப் பெறுகிறது. ஆகவே, செய்யப்பட்ட செலவுகளுக்குத்தான் மாநில அரசு மத்திய அரசிடமிருந்து பெரும்பாலும் கடனாகவோ, மான்யமாகவோ பெறுகிறதே அல்லாமல் இன்னின்ன செலவுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கடன் பெற்றுப் பிறகு அவைகளைச் செய்யாமல் வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறது என்று குற்றம் கூற வேண்டிய எந்த விதமான அவசியமும் நேர்ந்துவிடவில்லை என்று நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எல்.ஐ.சி.-யிடமிருந்து மாநகராட்சி பெற்ற கடன்

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டார்கள். சென்னை மாநகராட்சி மன்றம் எல்.ஐ.சி.-யிடமிருந்து 5 கோடி ரூபாய் கடன் பெற்றது. அந்த 5 கோடி ரூபாயை அரசாங்கம் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறது என்று சொன்னதோடு நிற்காமல், கொஞ்சம் பயங்கரமான ஒரு விஷயத்தையும் வெளி

யிட்டார்கள். ஏதோ ரிசர்வ் பாங்க் 'ஓவர் டிராப்டை' அடைப்பதற்காக சென்னை மாநகராட்சி எல்.ஐ.சி. மூலமாகப் பெற்ற கடனை இந்த அரசு பயன்படுத்திக்கொண்டது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். உள்ளபடியே எல்.ஐ.சி. யிடமிருந்து பெற்ற கடன் ரூ. 5 கோடி ரூபாய் அல்ல, எல்.ஐ.சி.யிடமிருந்து பெற்ற கடன் 3 கோடி ரூபாய்தான். அந்த 3 கோடி ரூபாயை எல்.ஐ.சி.யிடமிருந்து மாநகராட்சி மன்றத்திற்காக அரசாங்கம் பெற்றது.

மாநகராட்சி மன்றம் 3 கோடி ரூபாய் கடன் அரசாங்கத் தின் மூலமாகப் பெற்று இல்லாவிட்டால், அதை ஒரு வங்கி யில் வைத்து, அந்த வங்கியிடமிருந்து மாநகராட்சி மன்றம் பெறும் வட்டி 4 சத விகிதமாக இருந்து இருக்கும். எல்.ஐ. சி.-க்கு மாநகராட்சி மன்றம் 7 சதவிகித வட்டியைக் கொடுத்து இருக்க வேண்டும். அந்தத் தர்மசங்கடத் திலிருந்து மாநகராட்சி மன்றத்தை விடுவிப்பதற்காக எல்.ஐ. சி.யிடமே பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்கு 7 சத வீதம் வட்டியை அரசாங்கமே தருவதாக வாக்களித்து 3 கோடி ரூபாய் கடனைப் பெற்றது. திரு. கே. எம். சுப்பிர மணியம் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், பெற்றது 5 கோடி ரூபாய் அல்ல, 3 கோடி ரூபாய்தான்.

அந்த மூன்று கோடி ரூபாயில் 1 கோடி ரூபாய் மாநகராட்சி மன்றத்துக்குத் தரப்பட்டு இருக்கிறது. மீதமுள்ள 2 கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்திடம் பத்திரமாக இருக்கிறது. அது மாத்திரம் அல்லாமல், கிட்டத்தட்ட இரண்டரைக் கோடி ரூபாய் மாநகராட்சி மன்றத்திற்கு 'வழிவகை முன்பணமாக' (வேய்ஸ் அண்டு மீன்ஸ் அட்வான்ஸ்) இந்த அரசு கொடுத்து இருக்கிறது. அது அந்தக் கடனோடு இணைந்தது அல்ல, என்றாலும் மாநகராட்சி மன்றத்திற்கு இந்த அரசு, எவ்வகை யில் உதவி செய்து இருக்கிறது என்பதைக் கூற இதனை நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

பொதுநலக் கடனுக மாநகராட்சி திரட்டிய ஒரு கோடியே 10 லட்சம் ரூபாயில், 5 லட்சத்தை வைத்துக் கொண்டு, பாக்கிக் கடனை, 1 கோடி 5 லட்சம் ரூபாயை, அரசிடமே ஒப்படைத்து இருக்கிறது. அதற்கான 6 சதவீத வட்டியை இந்த அரசு தந்து கொண்டு இருக்கிறது என்பது உண்மை நிலையாகும்.

சிறு தொழில் துறைக்கு நிதி குறையவில்லை

சிறு தொழில்கள், கிராமத் தொழில்களுக்காக நிதி ஒதுக்கீடு குறைந்து விட்டது என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டது. ரூ. 50 லட்சத்திலிருந்து ரூ. 20 லட்சமாகக் குறைந்துவிட்டது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் தம்மிடத் திலுள்ள 'ஓயிட் பேப்பர் ஆன் பட்ஜெட்' என்று இருக்கிற

புத்தகத்தில் இருக்கிற குறிப்பை மாத்திரம் படித்த காரணத்தால் அந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சாட்டினார்கள். அதிலே உள்ள குறிப்பை நான் மறுத்திடவில்லை. ஆனால், ரூ. 50 லட்சத்திலிருந்து ரூ. 24 லட்சத்திற்குக் குறைந்து விட்டது என்று யாரும் தவருகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது. இந்த ரூ. 24 லட்சம் அல்லாமல், சிட்கோ, அதாவது ஸ்மால் இண்டஸ்ட்ரீஸ் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன், சிறு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் ஒன்றை அரசு நிறுவி, அதன் பெயரால் ரூ. 100 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ரூ. 100 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது 1971–72-ம் ஆண்டு இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தில்தான். வெள்ளை அறிக்கை என்ற பெரிய புத்தகத்திலே இது பற்றிய விவரம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

அக்கறை குறைந்து விடவில்லை

அதே புத்தகத்தில் 25-ம் பக்கத்தைப் பார்த்தால், அந்தப் பக்கத்திலே கூட கிராமச் சிறு தொழில்களுக்காக எந்த அளவுக்கு இந்த அரசு முயன்று, பணத்தை அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். மேலும், பெரிய பெரிய நடுத்தரத் தொழில்கள், கனிவள மேம்பாட்டிற்காக 1970–71-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 3·92 கோடியாக இருந்தது, இப்பொழுது 1971–72-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 5·35 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது கூட இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டம்தான் என்பதை நான் நினைவு படுத்துகிறேன். அது போலத்தான் கிராமச் சிறு தொழில்களுக்காக ஏற்கனவே 1970–71-ம் ஆண்டில் ரூ. 360 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பொழுது 1971–72-ம்ஆண்டில் ரூ. 421 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் இடைக்காலத் திட்டம்தான். மேலும் ஒதுக்கப்படும் என்பதையும் கூறிக்கொள்கிறேன். ஆகவே, சிறுதொழில் வளர்ச்சியிலே அரசினுடைய அக்கறை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து, கரைந்து, தேய்ந்துவிட்டது என்று யாரும் எண்ணிக்கொள்ளத் தேவையில்லை.

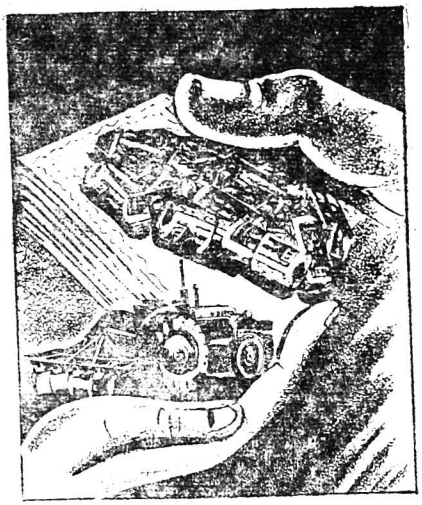
மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசுக்கு எந்தெந்த இனங்களிலிருந்து வருமானம் வருகிறது என்றால், 'வருமானவரி', 'மத்திய ஆயத்தீர்வை' (எக்சைஸ் டியூடி), 'சொத்து உரிமை' போன்ற மற்றைய இனங்களின் மூலம் நம் மாநில அரசுக்குப் பங்கு கிடைக்கிறது. அது போலவே, நிதி ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளுக்கேற்ப அளிக்கப்படும் தனி மானியங்களின்மூலம் மாநில அரசுக்குப் பணம் கிடைக்கிறது. மூன்றுவதாகத் திட்ட நிதி உதவியின் மூலம் பணம் கிடைக்கிறது. நான்காவதாக, திட்டம் அல்லாத, திட்டத்தில் சேராத சில பணிகளுக்காக நிதி உதவி கிடைக்கிறது. இதிலே மூன்று, நான்கு என்று நான் சொன்ன, திட்டநிதி உதவி, திட்டத்தில் சேராத பல பணிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையைத் தவிர, மற்றபடி நான் ஏற்கனவே எடுத்துக்காட்டிய, வருமானவரி, மத்திய ஆயத்தீர்வை, நிதி ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளின் மூலம் கிடைக்கும் பணம் இவையெல்லாம் நமது அரசினுடைய நிதியில் பொதுவாக இணைக்கப்பட்டு, செலவு செய்யப்படுகின்ற காரணத்தினால், எந்தத் தனிப்பட்ட வேலைக்காக அவை செலவு செய்யப்படுகின்றன என்று கணக்கிட்டுக் கூற இயலாது.

மொத்தத்தில் நம்முடைய மாநிலத்தின் தேவைகளுக்காக இந்தப் பணத்தின் மூலம் செலவுகள் செய்யப்படுகின்றன. முறையாகச் செய்யப்படுகின்றன என்பதை மாத்திரம் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

டிராக்டர்கள் வாங்க நிதி ஒதுக்கீடு

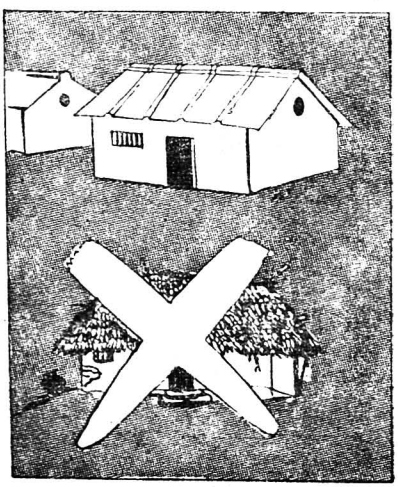
டிராக்டர்கள் வாங்க நிதி ஒதுக்கம் குறைந்து விட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒரு புள்ளி விவரத்தை இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் வைப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன். 'டிராக்டர்கள் வாங்க அரசு நிதி ஒதுக்கத்தைக் குறைத்து விட்டது' என்பது குற்றச்சாட்டு, அல்லது அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஐயப்பாடு. 1946-ம் ஆண்டு முதல் 1966–67-ம் ஆண்டு வரை, 20 ஆண்டுக்காலத்தில் டிராக்டர்

கள் வாங்க, பழைய அரசு—பழைய அரசு என்றால் மிகப் பழைய அரசு—அந்த அரசு செலவிட்ட தொகை ரூ. 76 லட்சம்—20 ஆண்டு காலத்தில் ரூ. 76 லட்சம். ஆனால், 1967–68-ல் ரூ. 6 லட்சம், 1968–69-ல் ரூ. 22.68 லட்சம், 1969–70-ல் ரூ. 69.95 லட்சம், 1970–71-ம் ஆண்டில் ரூ. 29.55 லட்சம் செலவிட்டிருக்கிறோம். அதிலே கூட மேலும் 16 டிராக்டர்கள் வாங்க ரூ. 30 லட்சம் அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பணம் இதில் சேரவில்லை. அது சேர்ந்தால் 1970—71-ல் அதுவும் ரூ. 59 லட்சம் என்கின்ற அளவுக்கு வந்து நிற்கும்.

ஆக, நான்கு ஆண்டு காலத்தில் டிராக்டர்கள் வாங்க இந்த அரசு ரூ. 129 லட்சம் பணம் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது. ஆனால், 20 ஆண்டு காலத்தில் அவர்கள் செய்த பண ஒதுக்கீடோ ரூ. 76 லட்சம்தான் என்பதைக் குற்றச் சாட்டாக அல்ல, உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்காகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

குடிசை ஒழிப்பைப்பற்றி அம்மையார் அவர்களும், கே. எம். எஸ். அவர்களும் பேசினார்கள். இருவரும் சென்னைவாசிகள் என்கின்ற காரணத்தினால் இனி மேல் குடிசையைப்பற்றி அதிகமாகப்பேசவேண்டிய அவசியம் அவர்களுக்கு ஏற்படும் என்கின்ற காரணத்தினால் பேசினார்கள். அவர்களுடைய அரசு இருந்த காலத்திலே ரூ. 3 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது, நீங்கள் என்ன புதிதாகச் செய்து விட்டீர்கள் என்று பொருள் தொனிக்கும் வகையில் அவர்களுடைய பேச்சு அமைந்திருந்தது.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ்—குடிசைவாழ் மக்களுக்காகக் கட்டப்பட்ட டெனமெண்ட்ஸ், மாடி வீடுகள் 2,688. அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் 1966–67-ல் கட்டப் பட்ட டெனமெண்ட்ஸ்1, 476. ஆக, அவர்களுடைய 20 ஆண்டுக் கால ஆட்சிக் காலத்தில் கட்டப்பட்ட டெனமெண் ட்ஸ் 4,164. நான்கு வருடங்களில் கழக ஆட்சியில் 1970 டிசம்பர் 31 முடிய கட்டப்பட்டுள்ள டெனமெண்ட்ஸ் 7,037. நான்கே ஆண்டுக் காலத்தில், அதுவன்னியில் 2,247 தீப்பிடிக்காத வீடுகளும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப்பற்றி அம்மையார் அவர்கள் அவை தீப்பிடிக்காத வீடுகள் அல்ல. தீப்பெட்டி வீடுகள் என்று சொன்னார்கள். தீப்பெட்டிக்குள் தீக்குச்சிகள் இருக்கும். ஆகவே தீப் பெட்டி என்றால், அலட்சியப்படுத்தக் கூடியது அல்ல. தீக்குச்சிகள் வைப்பதற்குத் தீப்பெட்டிகள் தேவைப்படு கின்றன. குடிசைகளிலே இருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள் தீக்குச்சிகளுக்குச் சமமானவர்கள் என்பதை அவர்களுக்குத் தலைவர் அவர்களின் வாயிலாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உயர்ந்து எழும்பும் வீடுகள்

இந்தத் தீக்குச்சிகள் தீ பற்றாமல் பார்த்துக் கொள்ளும் கடமை அர சைச் சார்ந்தது. அதற் காகத்தான் ரூ. 40 கோடி அளவில் 7 ஆண்டுக்கான ஒரு திட்டம் வகுத்து, குடிசைகளை மாற்றி, நல்ல எழிலான காற்றோட்டம் மிகுந்த வலுவான வீடு களைக் கட்டுவதற்கு 'குடிசை மாற்று வாரியம்' என்ற அமைப்பை உருவாக்கியிருக் கிறோம். இந்த மாமான்றத் தின் உறுப்பினரான திரு. இராம. அரங்கண்ணல் அவர்கள் குடிசைப் பகுதி மக்களோடு நீண்ட நாட் களாக உறவும், தோழமையும் கொண்டுள்ள காரணத்தினால் அவரை அவ்வாரியத்திற்குத் தலைவராக நியமனம் செய்திருக் கிறோம். குடிசை மாற்று வாரியம் திறம்படப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. குடிசைவாழ் மக்களுக்கு எந்த அளவுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது என்று கேட்பவர்கள் சென்னை மாநகரத்தில் சில பகுதிகளைச் சுற்றிப் பார்க்க லாம், அங்கெல்லாம் உயர்ந்து எழும்பிக்கொண்டிருக்கிற அந்த வீடுகள் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லும் என்பதை மாத்திரம் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

வேளாண்மைக்கு அளித்த வசதி

வசதிகள் பெருகவில்லை என்கின்ற குற்றச்சாட்டு அடிக்கடி கூறப்படுகிறது. வேளாண்மைத் துறையில் மாத்திரம் 1966–67-ம் ஆண்டில் குறுகிய காலக் கடனுகக் கொடுக்கப் பட்ட தொகை ரூ. 31 கோடி. 1970–71-ல் அந்தக் குறுகிய காலக் கடன் தொகை ரூ. 55 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டி ருக்கிறது. 1966-67-ம் ஆண்டில் வேளாண்மைத் துறையில் கொடுக்கப்பட்ட நீண்டகாலக் கடன் தொகை ரூ. 3 கோடி; ஆனல், 1970–71-ம் ஆண்டில் நீண்டகாலக் கடன் தொகை ரூ. 19 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இது வசதி களைப் பெருக்குவதற்காகச் செய்யப்பட்ட காரியம் அல்லவா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். வேளாண்மைக்காக மொத்தச் செலவு என்ற அடிப்படையில் பார்த்தால்கூட, 1966–67-ம் ஆண்டில் ரூ. 11.80 கோடி, 1970–71-ல் ரூ. 14.74 கோடி, 1971–72-ல் ரூ. 18.39 கோடி, அதுவும் முதல் (ஃபர்ஸ்ட் பார்ட்) திட்டமாக ரூ. 18 கோடி என்ற அளவுக்கு வேளாண்மைக்கான மொத்தச் செலவு இன்றைய தினம் பெருக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கல்விக்கான நிதி ஒதுக்கம்

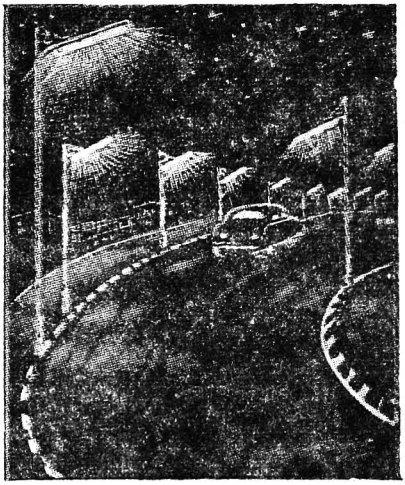

கல்வித் துறையை எடுத் துக்கொண்டால், 1966–67-ல் ரூ. 43 கோடி ஒதுக் கப்பட்டதற்கு மாறுக, இன்றைக்கு ரூ. 79 கோடி செலவழிக்கத் திட்ட மிடப்பட்டிருக்கிறது. மருத்துவத் துறையில் 1966–67-ல் ஒதுக்கப் பட்ட ரூ. 11 கோடிக்கு மாறுக, இன்றைக்கு ரூ. 20 கோடி ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. நம்மு டைய சுவாமிதாஸ் அவர் கள் பேசும்போது இந்த சதவிகிதத்தைப் பார்த் தால், கல்விக்காகச் செல விடும் தொகையை 1971–72-க்கு உள்ளதை 1966–67 உடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், குறைவாக உள்ளதே என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது சரியான வாதம் அல்ல. சரியான புள்ளியும் அல்ல. 1966–67 வருவாய்க் கணக்கில் மொத்தத் தொகையில் ரூ. 201 கோடியில், கல்விக்காக நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டது ரூ. 43.86 கோடி.

இது மொத்தத் தொகையில் 22 சத விகிதம்; 1971 72-ல் மொத்தத் தொகை ரூ. 349 கோடியில், கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டது ரூ. 79.11 கோடி. இது மொத்தத்தில் 22·6 சத விகிதம். ஆக, அவர் குறைந்துவிட்டது என்று கூறுவது சரியாகாது. எந்த அளவிற்கு வருமானம் பெருகியிருக்கிறதோ, எந்த அளவுக்கு மொத்தச் செலவுகள் செய்யப்படுகின்றனவோ, அந்த அளவிற்குக் கல்வித்துறையில் கூடுதலாகச் செலவழிக்கப்படுகிறது. சதவிகிதக் கணக்கைப் பார்த்தாலும், புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தாலும், குறைந்து விடவில்லை, உயர்ந்திருக்கிறது என்பதையும் அவர்களுக்கு ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன்.

மின்ஒளி இல்லாத ஊர் இல்லை

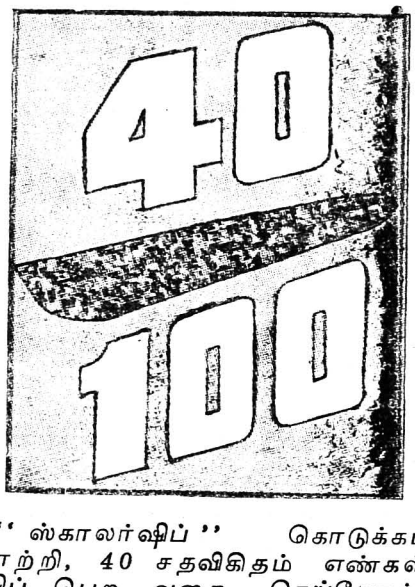
வசதிகள் பெருகவில்லை, வசதிகள் பெருகவில்லை என்று அம்மையார் குற்றம் சொன்னார்கள். வசதிகளைப் பெருக்குவதற்காகத்தான், தண்ணீர்த் திட்டத்திற்காக இந்த அரசாங்கம் ரூ. 15 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறது. மின் வசதிகள் கொடுக்க ரூ. 39 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாட்டில் மின் விளக்குகள் இல்லாத கிராமமே இருக்கலாகாது என்கின்ற சபதத்தை எடுத்துக்கொண்டு, அதற்கென ஒதுக்கீடு செய்து அந்தக் காரியத்தில் தீவிரம் காட்டுகிறது இந்த அரசு. பின்தங்கியவர்கள் நலனுக்காக ரூ. 3 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

எதிர்க்கட்சி வரிசையில் நாங்கள் இருந்தபோது அம்மையார் ஆளும் கட்சி வரிசையில் உட்கார்ந்து கொண்டு, பின்தங்கிய மக்கள் நலனுக்காக ஒரு தனி இலாகா வேண்டும் என்றெல்லாம் நாங்கள் வாதாடிய நேரத்திலெல்லாம், யாராவது காதில் போட்டுக்கொண்டார்களா? காது கொடுத்துக் கேட்டார்களா? உரிமையோடு ''உட்கார்'' என்று உட்கார வைக்கப்பட்டது கிடையாதா? இன்றைக்கு நாங்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட நேரத்தில், அண்ணா அவர்கள் மறைவுக்குப் பின்னால், நான் பொறுப்பேற்ற நேரத்தில் சொன்னேன், நான் மிகப் பின்தங்கிய வகுப்பில் பிறந்தவன்—'மிக', 'மிக' 'மிக

என்று எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் போட்டுக்கொள்ளுங்கள். ஆகவே, இந்த நாட்டில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக, பின் தங்கிய மக்களுக்காக, என் உயிரைப் பணயமாக வைத்து, அவர்கள் வாழப் பாடுபடுவேன் என்று எடுத்துச் சொன்னேன்.

பின்தங்கியவர்கள் நிலை உயர உதவிகள்

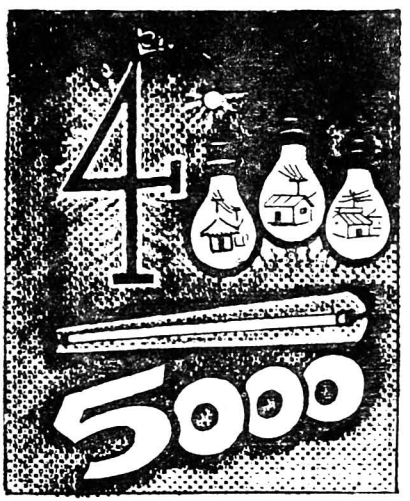
அது வாய்ச் சொல் அல்ல என்று நிரூபிக்க, உடனடியாகவே பின்தங்கியவர் நலனுக்காக ஒரு தனி இலாகா அமைக்கப் பட்டது. தனி இலாகா, தனி அமைச்சர் அல்லாமல், ஒரு குழுவும் அமைக்கப் பட்டது. அந்தக் குழு தன்னுடைய பரிந்துரைகளைத் தந்து, அந்தப் பரிந்துரைகளை அரசு ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலையில் நாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். அது மாத்திரமல்ல, பின்தங்கியோர் நலத்துறையில், மாணவர்களுக்கு 50 சதவிகிதம் எண்கள் பெற்றால் தான் அவர்களுக்கு "ஸ்காலர்ஷிப்" கொடுக்கப் படும் என்கிற நிலையை மாற்றி, 40 சதவிகிதம் எண்கள் பெற்றவர்களும் ஸ்காலர்ஷிப் பெற வகை செய்தோம். ஏற்கனவே ரூ. 90 லட்சம் உதவிப் பணம் என்றிருந்ததை ரூ. 300 லட்சம் உதவிப்பணம் தரும் அளவில் திருத்தி அமைத்தோம்.

அதேபோல், இடைக்கால வரவு-செலவுக் கணக்கில் ரூ. 9 கோடி ஒதுக்கி, பின்தங்கியவர்களுக்கு ரூ. 3 கோடி, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ரூ. 6 கோடி என்ற விவரத்தைப் புள்ளி விவரம் காட்டுவது மட்டுமல்ல; தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காகப் பல பணிகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. கிராமங்களில் இடுகாட்டுக்குக்கூடச் செல்ல முடியாத அளவில் கஷ்டங்கள் இருந்ததை, எதிர்க் கட்சியிலிருந்தபோது சுட்டிக்காட்டியவற்றை மறந்து விடாமல், மெல்ல மெல்ல, ஆனால் உறுதியாக, இன்றைக்கு அந்தக் காரியங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறோம். எத்தனையோ கிராமங்களில் அரிசனக் காலனிகளுக்கு இணைப்புச் சாலைகளை உருவாக்கிக் கொடுத்து வருகிறோம்.

முன்னுல் இருபத்து மூன்று ஆண்டுக் காலத்தில் 5,000-க்கு மேற்பட்ட அரிசனக் காலனிகள் மின் வசதி பெருமல் இருந்தன.

இருள் அகலுகிறது

இந்தப் புதிய அரசு வந்தபின், அந்த 5,000-காலனிகளில் 4,000 காலனிகளுக்கு மின் விளக்குக் கொடுத்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அரசு ஏழை, எளிய, நடுத்தர மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காகச் செயல்படுகிறது என்பது தெளிவு.

தொழிலாளர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை என்று திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி குறிப்பிட்டார்கள். தொழிலாளர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக, இங்கே கூறினாலும், கூறுவிட்டாலும், தொழிலாளர்கள், பாட்டாளி மக்கள், ஏழை எளிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள், பின் தங்கிய மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் அழுத்தப்பட்டுக் கிடக்கும் மக்கள் இவர்களுக்காகப் பாடுபட இந்த அரசு உறுதி பூண்டிருக்கிறது. அதற்குத் தோழமை உணர்ச்சி உள்ளவர்களின் உதவி தேவை. தேவை என்று மிகுந்த அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி நிலைகளை ஆராய்ந்து, மத்திய சர்க்கார், மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு நடந்துகொள்ளாமல், தேவைகளை நிறைவேற்றிட நிதியைத் தந்திட வேண்டும் என்று அறிக்கையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

இது இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கை என்பதால், இதில் எழுப்பப்பட்டிருக்கும் உரிமைக்குரல் இடைக்கால உரிமைக் குரலோ என்று யாரும் எண்ணத் தேவையில்லை.

ஒருமித்த உரிமைக்குரல்

மேலவையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், பேசிய மற்ற உறுப்பினர்களும் நீங்கள் மத்திய அரசிடமிருந்து அதிகமான நிதியைப் பெற எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளை

எடுத்தாலும் அதை ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று தெரிவித்தார்கள். மேலவை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த அரசின் மீது உள்ள நம்பிக்கையின் காரணமாக அப்படிப்பட்ட உறுதியைத் தெரிவித்தார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

வன்முறைச் செயலில் நாட்டம் கொண்டவர்கள் அமைச் சரவையில் இருப்பார்கள் என்றால் அந்த வார்த்தையை அவர்கள் பயன்படுத்தியிருக்க மாட்டார்கள்.

அவர்கள் கள்ளம் கபடமின்றி, வெள்ளை உள்ளத்தோடு இப்படிக் கூறக் காரணம், எடுக்கப்படுகிற நடவடிக்கைகள் நிதானத்தோடு, நேர்மையோடு, நாடாளுமன்ற முறைப்படி இருக்கும்; அண்ணா அவர்களின் பாதையில் தான் அந்த நடவடிக்கை இருக்கும் என்று அவர்கள் நம்பியதால் தான் இவ்வளவு அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொன்னார்கள். நான்கூட அவருடைய இந்தப் பேச்சைக் கேட்டு அவருடைய கட்சிக் காரர்கள் என்ன சொல்வார்களோ என்று பயந்தேன்.

தமிழ்நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் அவர்கள் கொண்டிருக் கிற இந்த ஆர்வத்தைப் பாராட்டப் பெரிதும் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நமக்கு வந்து சேர வேண்டிய நிதிநிலைக் கூறுகள் வந்து சேராததற்கான காரணங்கள் என்னென்ன என்பதையெல்லாம் உறுப்பினர் திரு. சாமிநாதன் ஆராய்ந்தார். மத்திய அரசின் தூதுவர் ஒருவர் பேசுகிறாரோ என்று எண்ணக் கூடிய அளவிற்கு அவருடைய பேச்சு போய்விடுமோ என்று கூட எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் அவர் பேச்சை முடித்த பிறகுதான் பரவாயில்லை, தமிழக அரசு, மத்திய அரசிற்கு எதிராக நடத்துகின்ற அறப் போராட்டத்திற்கு—உரிமைப் போராட்டத்திற்கு—பாராளுமன்ற முறைக்கேற்ற போராட் டத்திற்குத் திரு. சாமிநாதன் அவர்களும், நிச்சயமாக நம்மோடு இருப்பார் என்ற துணிவினைப் பெற்றேன்.

இந்த அரசு ஒன்றுதான் மத்திய அரசோடு வீரமாக எதிர்த்துக் குரலை எழுப்பக்கூடிய அரசு என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள்.

தமிழ்நாட்டின் பண்பாடு

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியில் நீண்ட காலம் பணி யாற்றிய பெரியவர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களும் மேலவையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் பேசிய நேரத்தில், குடும்பத்திலுள்ள ஒரு பெரியவர் வாழ்த்துவது போன்ற உணர்ச்சியையும், உள்ள உணர்வையும் நான் பெற்றேன். தேர்தலுக்கு முன்பு அவர்கள் தங்களுடைய

கட்சிக்காகப் பணியாற்றிய நேரத்தில் அவர்களுடைய எண்ணமெல்லாம் அவர்களுடைய கட்சியின் அரசு வர வேண்டும் என்பதுதானே தவிர, நாங்கள் வரக்கூடாது என்ற தீய நோக்கத்தோடு பணியாற்றவில்லை.

தமிழ்நாட்டில் பலர், இந்தச் சாதாரணமானவர்கள், சாமான்யமானவர்கள் ஆட்சிக் கட்டிலில் வீற்றிருப்பதா என்ற ஈரிச்சலோடு பார்த்தவர்கள் உண்டு.

நான்காண்டுக் காலத்தில் நாங்கள் நாட்டிற்குச் செய்திருக்கிற நன்மைகள் எல்லாம் மறைக்கப்பட்டு, எடுத்துக் கூறிய சாதனைகளெல்லாம் எள்ளி நகையாடப்பட்டு, நாங்கள் அகற்றப்பட வேண்டுமென்ற முறையில் தேர்தலில் பணியாற்றியவர்களும் உண்டு.

உள்ளத் தூய்மையோடு பாராட்டு

ஆனால் இங்கே வாழ்த்திய இந்தப் பெரியவர்கள் அந்த எண்ணத்தோடு இந்தத் தேர்தலில் பணியாற்றவில்லை. உள்ளத்தூய்மையோடு அவர்கள் அளித்த பாராட்டுக்களை மிகுந்த கனிவோடும் பணிவோடும் நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அந்தப் பாராட்டுக்கள் என்னுடைய பணிக்கும், சக அமைச்சர்களுடைய பணிக்கும் நல்ல உறுதுணையாக அமைந்திடும்.

தேர்தல் முடிந்து விட்டது. தேர்தலுக்குப் பிறகு நடைபெற்றிருக்கிற சம்பவங்களானாலும் முன்பு நடைபெற்ற சம்பவங்களானாலும் அவை அரசியல் ரீதியில் நடைபெற்றிருக்கிற சம்பவங்களானால் உள்ளபடியே அதற்காக நாமெல்லாம் வருத்தப்பட வேண்டும். வேதனைப்பட வேண்டும்.

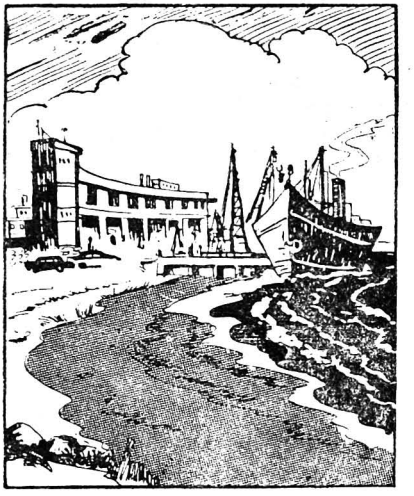
அரசியல் கட்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிற அத்தனைபேரையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன், கொலை வெறிக்கு யாரும் ஆட்படாமல், மனமாச்சரியங்கள், அரசியல் மாச்சரியங்கள் எவ்வளவு இருந்தாலும் அவை பேச்சின் மூலம், எழுத்தின் மூலம் தீர்த்துக் கொள்வதில்தான் தமிழ் நாட்டின் பண்பாட்டையும், அரசியல் நாகரீகத்தையும் காப்பாற்ற முடியும்.

வன்முறையைச் சகியோம்

வேண்டுகோள் விடுக்கிற அதே நேரத்தில், இப்படிப்பட்ட வன்முறைகளில் ஈடுபடுகிறவர்கள் எந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் கண்டிப்பாக நடவடிக்கைக்கு ஆளாவார்கள் என்கிற எச்சரிக்கையை மீண்டு மொருமுறை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நாட்டின் நலன் கருதி, தமிழ்நாட்டின் எதிர்காலம் கருதி, அரசியல் பண்பாட்டைக் காப்பாற்றும் பெருநோக்கின் அடிப்படையில் இந்தக் கண்டிப்பான எச்சரிக்கையை வன்முறை எண்ணம் கொண்டவர்களுக்கு விடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் நம்முடைய உரிமைக்குரல் எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டேன். இந்த உரிமையைப் பெற என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறீர்கள் என்று உறுப்பினர் திரு. சாமிநாதன் கேட்டார். எந்த நடவடிக்கையானாலும் தமிழக அரசினைப் பொறுத்தவரை, பாராளுமன்ற முறைப்படித்தான் நடவடிக்கைகளை எடுக்குமே அல்லாமல், வன்முறைப் போக்கில் நம் நடவடிக்கைகள் இருக்காது.

அன்று கொண்டாடிய எழுச்சி நாள்

ஆளும் கட்சியாக நாங்கள் வந்த நேரத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காங்கிரசைத் தவிர்த்த ஏனைய அனைத்துக் கட்சிகளையும் சேர்த்து, தூத்துக்குடித் துறைமுகத்திற்காகவும், சேலம் இரும்பாலைக்காகவும் எழுச்சி நாள் கொண்டாடினார்கள். ஆளும் கட்சி எழுச்சி நாள் கொண்டாடலாமா என்றெல்லாம் அப்போது கேலி புரிந்தார்கள். அந்த எழுச்சி நாள் குரலுக்கு நல்ல மதிப்பிருந்தது. தூத்துக்குடித் துறைமுகம் ஆழ்கடல் துறைமுகமாக அறிவிக்கப்பட்டதை யாரும் மறந்திருக்க முடியாது.

சேலம் இரும்பாலை வேண்டும், இல்லாவிட்டால் நாங்கள் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஒத்துக் கொள்ள மாட்டோம் என்று பாராளுமன்ற முறைப்படி சொன்ன பிறகு சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலைக்கு அனுமதி கிடைத்தது.

அனைவரும் சேர்ந்து குரல் எழுப்புவோமேயானால், ஒரு கட்சியின் நன்மைக்காக அல்ல, தமிழ்நாட்டு மக்களின் நன்மைக்காக எழுப்புவோமேயானால், கிடைக்க வேண்டிய நியாயங்கள் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும். அதுவரை நாம் தொடர்ந்து நம்முடைய அறப்போராட்டங்களைப் பாராளுமன்ற முறைப்படி நடத்திக் கொண்டிருப்போம்.

எடுத்த காவுடியை இறக்குவது எப்போது ?

காவடி எடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கலாமா என்று குறிப்பிட்டார்கள். எங்கள் உறுப்பினர் மாத்திரமல்ல, திரு. காமராசரே கூடக் கேட்டார். யார் எடுத்தாலும் காவடி தான். நான் சொல்வது எல்லாம், எடுத்த காவடியை எப்போது இறக்கி வைப்பது ? அதற்கு எல்லோரும் ஒன்று சேர வேண்டாமா ? என்பதுதான் ! அந்த வழியில்தான் மாநில சுயாட்சியைப் பெறமுடியும் என்று நாம் கூறுகிறோம். அப்படிப்பட்ட கருத்தின் அடிப்படையில் அரசு எடுக்கிற முடிவானாலும், இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கிற அனைவரும் எடுக்கிற முடிவானாலும், அந்த முடிவிற்கு மத்திய அரசு மதிப்பளித்து நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தின் சார்பில் மத்திய அரசிற்கு நான் வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசப்படுகிற பேச்சுக்கள் ஏதோ ஒரு சிறிய கூடத்திற்குள், 40, 50 பேர் அமர்ந்து பேசுகிறோம் என்றாலும், இந்தப் பேச்சிற்கு உரிய மதிப்பு இல்லாமல் போகவில்லை. இந்தப் பேச்சுக்கள் நிச்சயம் டெல்லிப் பட்டணத்தில் எதிரொலிக்கக் கூடிய பேச்சுக்கள். தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சர் கருணாநிதி இப்படி கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார் என்றும், அதை எல்லாக் கட்சிகளும் ஆதரித்திருக்கின்றன என்றும் செய்திகள் டெல்லிப் பட்டணத்தில் பரவும். இதை நான் கூறுவது யாரையும் பயமுறுத்துவதற்காக அல்ல ; இந்த நாட்டிலிருக்கிற எல்லா மக்களுடைய பிரதிநிதிகளும் தமிழ்நாடு வஞ்சிக்கப்படக் கூடாது என்று விரும்புகிறார்கள், தமிழ் நாட்டிற்குத் தேவையான நிதியினை அளிக்க வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள் என்பதை அனைவரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் இதனைச் சொல்லுகிறேன்.

அறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது அவர்கள் ஆசை.

ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களும், எதிர்க் கட்சிகளின் தலைவர்களும், அனைவரும் குறிப்பிட்டார்கள். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்பதை வரவேற்கிறேன் என்றார்கள். இப்பொழுது உறுதியாக, நிச்சயமாக வரவேற்பார்கள். நம்முடைய ஹாண்டே அவர்கள் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறீர்களே, அவர்கள் கொடுக்காவிட்டால் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்றார்கள். ஏதாவது செய்து அறுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது அவர்களுடைய ஆசை. ஆகவே, என்ன செய்யப் போகிறீர்கள், என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? என்றார்கள். அவரையே ' என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள் ' என்று நான் கேட்டேன்.

நாங்கள் இந்திரா அம்மையாருக்குக் கொடுக்கும் ஆதரவு மாநிலத்திற்குப் பணம் பெறுவதைப் பொறுத்த காரியம் அல்ல. நாங்கள் தந்த ஆதரவு, நாங்களும் முற்போக்குக் கூட்டணிக் கட்சித் தலைவர்களும், நண்பர்களும் தந்த ஆதரவெல்லாம், கொள்கை ரீதியான ஆதரவு, ஏதோ பேரம் பேசிக்கொண்டு தரப்பட்ட ஆதரவு அல்ல.

நாங்கள் ஆதரவு தந்தாலும் தராவிட்டாலும் திருமதி இந்திரா அம்மையார் அவர்களுடைய அரசு மத்தியில் பலமான அரசாக அமைந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு நாங்கள் ஆதரவு தராத நிலைமையிலும் கூட, மத்திய அரசு முற்போக்கான கொள்கைகளை உருவாக்குகின்ற நேரத்தில் எங்களுடைய 23 ஓட்டுகள் விழுந்தாலும் விழாவிட்டாலும் வெற்றிபெறும் நிலையில் மத்திய அரசு இருக்கிறது. முற்போக்கான கருத்துக்கு ஆதரவாக எங்களுடைய கைகள் உயருமே அல்லாமல் எங்களுடைய கைகள் தாழாது என்பதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கும், சுதந்திராக் கட்சிச் சட்டமன்றத் தலைவர் திரு. ஹாண்டே அவர்களுக்கும் எடுத்துக்காட்டி, இது கொள்கை ரீதியான ஆதரவே என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தி திணிக்கப்பட்டால்.....

இன்றைக்கு ராஜமானிய ஒழிப்பு, வங்கிகள் தேசியமயமாக்கும் திட்டம் இவைகளுக்கு ஆதரவு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நாளையத் தினமே தமிழ் நாட்டில் இந்தி திணிக்கப்படும் என்ற நிலை, மறைமுகமான முறையில் திணிக்கப்படும் என்ற நிலை, ஜாடைமாடையாகத் தெரிந்தாலும்கூட, அங்கே இருக்கிற எங்களுடைய தோழர்கள் பட்டாளத்துச் சிப்பாய்களாய் இருந்து அதை எதிர்த்துப் போர்க்குரல் கொடுப்பார்கள் என்பதை மறக்க வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசுடன் உறவுக்குக் கை கொடுப்போம், அதே நேரத்தில் எங்களுடைய உரிமைகளுக்குக் குரல் கொடுப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

'நீங்கள் மத்திய அரசுக்கு வணங்காதீர்கள், வளையாதீர்கள்' என்று காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அம்மையார் சொன்னது, அவர் மறவர் குல மங்கை என்ற காரணத்தால் வீரத்தைப் போதித்தார் என்று கருதுகிறேன். ஒரு தாய், அதுவும் புறநானூற்றுத் தாய் என்று எடுத்துக் கொண்டேனேயல்லாமல், எங்களை இழிவுபடுத்துவதற்காக வணங்காதீர்கள், வளையாதீர்கள் என்று சொன்னதாக நான் கருதவில்லை. அவர் அப்படிச் சொன்னது, 'நாங்கள் உங்களுடன் சேர்ந்து உங்களுக்காகப் போராட நேரடியாக இல்லாவிட்டாலும் மறை முகமாக ஒத்துழைக்க இருக்கிறோம்' என்ற கருத்தில்தான் பேசினார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாநிலத் திட்டக் குழு, போட்டிக் குழு அல்ல !

இன்னும் நம் நாட்டிற்குப் பல்வேறு திட்டங்களை அமைக்க வேண்டும். அதற்கேற்ற வகையில்தான் மாநிலத் திட்ட ஆணைக்குழு ஒன்றை ஏற்படுத்திப் பத்தாண்டு காலத்திற்கான திட்டங்களை வகுக்க வேண்டுமென்று கவர்னர் உரையிலும், என்னுடைய அறிக்கையிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தத் திட்ட ஆணைக் குழு, மத்தியில் இருக்கிற திட்டக் குழுவிற்குப் போட்டியாக ஏற்படுவதல்ல ; இந்தக் குழு பத்தாண்டுக் காலத்தில் தமிழகத்தில் மக்கள் தொகை எந்த அளவிற்குப் பெருகும் ? அவர்களுக்கான வாய்ப்புகள், வசதிகள் எந்த வகையில் அரசு செய்ய வேண்டும் ? அவர்களுக்கான கல்வியைத் தர வாய்ப்புக் கூறுகள் என்னென்ன ? மருத்துவ வசதி எந்த வகையில் தேவைப்படும் ? விவசாயத்தில் முன்னேற்றம் அந்த நேரத்தில் எப்படி இருக்கவேண்டும்? தண்ணீர்ப்பற்றாக் குறை ஏற்படுமானால் அதற்கெல்லாம்எப்படி வழி வகை செய்ய வேண்டும் ? இப்படிப் பல்வேறு அம்சங்களை அந்த மாநிலத் திட்ட ஆணைக்குழு ஆராய்ந்து தங்களுடைய அறிக்கையில் அவைகளைச் சமர்ப்பிக்கும்.

பத்து ஆண்டு காலத்திற்கு எப்படித் திட்டங்களை நிறை வேற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று வரையறுத்துக்கொண்டு, அதை வைத்துக்கொண்டு போராட முடியும். என்னென்ன காரியங்களுக்காகக் கேட்கப்பட்டது என்று கேள்வி வரு மானால் அதற்கு இந்தத் திட்டக் குழுவின் அறிக்கை பயன்படும்.

அடுத்தாண்டில் 1972–73-க்கான நிதி நிலை அறிக்கை வைக்கப்படுகிற நேரத்தில், அதற்குள்ளாக அந்தக் குழுவின் அறிக்கை அவையில் வைக்கப்பட்டு, அந்தத் திட்ட வரைவு பற்றி நாமெல்லாம் விவாதிக்கலாம் என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை உங்களுக்கு உறுதியோடு அளிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

உரிமைக் குரல்

மாநில சுயாட்சி என்னும்போது அதிகாரங்கள் பரவ லாக்கப்படவேண்டும்; ஒரே இடத்தில் அதிகாரங்கள் குவிந்துவிடக் கூடாது; அரசியல் துறையில் சமுதாயத் துறையில், பொருளாதாரத் துறையில் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்கிறோம். மத்திய அரசு எல்லா அதிகாரங்களையும் முடக்கி வைத்துக்கொண்டும், மாநிலங்கள் கையைக் கட்டிக் கொண்டும் இருக்கிற நிலை இருக்கக் கூடாது என்றுதான் சொல்கிறோம்.

பாகிஸ்தான் ஏன் ஏற்பட்டது? மாநில சுயாட்சிக்கு இணங்காத காரணத்தால்தான் பாகிஸ்தான் ஏற்பட்டது. இன்றைக்கு கிழக்குப் பாகிஸ்தானில் என்ன நிலைமை? மாநில உரிமைகளைத் தடுத்திடும் போக்கால் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் ரகுமான்களைத் தோற்றுவிக்க இந்தியாவிலே யாரும் முன்வரமாட்டார்கள் என்று நானும் நிச்சயமாகநம்புகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கை தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய உரிமைக் குரலை எதிரொலிக்கிற ஒரு அறிக்கையாகும். பாராளுமன்ற முறைகளை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற நாம், அந்த அடிப்படை யில் நம்முடைய உரிமைக் குரலை இதன் மூலம் எழுப்பி யிருக்கிறோம்.

